κράτις μὲ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Καρμανιόλαν, Ἰδανικότητα καὶ Μενεξεδένιο Ὄνειρο·—ἡ Χρυσόφτερη Ἐλπὶς μὲ τὸν Μαρμαρωμένο Βασιληᾶ, Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν καὶ Ἑλληνικὴν Φουστανέλλαν·—τὸ Λευκὸν Κρῖνον μὲ τὴν Κυρίαν δὲν μὲ μέλει, Μαρμαρωμένον Βασιληᾶ καὶ Ξανθὴν Φοίβην·—ἡ Μυροβόλος Χαραυγὴ μὲ τὴν Γαλανόλευκην Σημαίαν, Φοῖβον Εὐρώταν καὶ Βασιλέα τῆς Νυκτός·—ὁ Μέγας Ἡρακλῆς μὲ τὸν Κύκνον Μιτυλήνης, Σκέρτσο καὶ Μυροβόλον Χαραυγήν·—ὁ Ἐθνικὸς Ὕμνος μὲ τὴν Κάρμεν, Μελαχρολικὴν Σεληνολάτριδα καὶ Παλλάδα·—ἡ Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου μὲ τὴν Μελαχροινὴν Χιώτισσαν, Χιονισμένον Αἶμον καὶ Λευκὸν Κρῖνον·—τὸ Μενεξεδένιο Ὄνειρο μὲ τὴν Φανατικὴν Ἑσπεραντίστριαν, Μελαχροινὸ Ἑλληνόπουλο καὶ Νεαρὰν Ἑλληνίδα.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: *Πίστις-Πατρὶς* (ὄχι, εἰκονογραφημένους Γρίφους δὲν δημοσιεύω· εἶνε ἔξοδο καὶ φασαρία... περιττή) *Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου* (δεκταί) *Πλοίαρχον Νέμον* (κ' ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι εἰς τὸ χωριὸ ὁ Ἀναν ίας θὰ μάθῃ νὰ ζῇ ὅπως ὁ Σάσας, καὶ θὰ ξεμάθῃ τουλάχιστον τἀλογοπαίγνια) *Μέγαν Ἀλέξανδρον* (καὶ τώρα πῶς νὰ γίνῃ; θέλεις νὰ δημοσιεύσω ἐδῶ κατάλογον τῶν ἐν Καλάμαις συνδρομητῶν;) *Γαργαφίαν Κρήνην* (σήμερον ἐγκρίνονται τὰ ψευδώνυμα·) *Ἀναποδογυρισμένο Τριαντάφυλλο* (σοῦ ἀπαντῶ διὰ νὰ μὴν ἀνησυχῇς καὶ σὲ παραπέμπω εἰς ὅσα γράφω παραπάνω περὶ τῶν Μ. Μυστικῶν· ἔ, ἀφοῦ σοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἔχει ψευδώνυμον, δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ·) *Ἔξυπνον Βλάκα* (ἔστειλα·) *Μυροβόλον Χαραυγὴν* (εὔχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν· ὄχι, μεταβίβασις ψευδωνύμου δὲν ἐπιτρέπεται· ἀσπάζομαι τὴν ἀδελφήν σου καὶ τὴν περιμένω·) *Πάσχουσαν Ἑλλάδα, Ἔνδοξον Ἐλευθερίαν* (Ἔλαβα, εὐχαριστῶ· καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ὄχι·) *Ἄστυ τῆς Ἰωνίας* (βραβεῖον ἔστειλα·) *Μυρόσσαν Φύσιν, Ἀναγεννώμενον Φοίνικα* (εὐχαρίστως σοῦ τὸ προμηθεύω· ταχυδρομικῶς στελλόμενον τιμᾶται φρ. 2,50·) *Κωστ. Νασ.* (ὁ κανονισμὸς δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ φανερώσω ψευδώνυμα· εἰμπορεῖς διὰ Μικρᾶς Ἀγγελίας νὰ τοὺς εὐχαριστήσῃς καὶ νὰ τοὺς ἐρωτήσῃς ποῖοι εἶνε·) *Δρυάδα* (ὡραιοτάτη ἡ ἐπιστολή σου· ὄχι, ἄλλους συνδρομητὰς δὲν ἔχω ἐκεῖ·) *Θυελλώδη Οὐρανὸν* (ναί· ἐρρόντισα·) *Ναύαρχον τῆς Σαλαμῖνος* (σήμερον δημοσιεύεται καὶ Ἄσκησίς σου! θὰ προκηρυχθῇ, ἀλλὰ δὲν ξεύρω πότε ἀκριβῶς·) *Ἔνδοξον Ἐλευθερίαν* (τὸ λάθος διορθώθη·) *Φῶς τῆς Νυκτὸς* (μόνον ἡ λύσις εἶνε ἡ ἰδία· ἀλλ' ἡ στιχουργία καθόλου δὲν ὁμοιάζει· εἶνε σύνθεσις ἰδική του·) *Λιμένα Χίου* (ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς, δὲν ἔχει ψευδώνυμον·) *Βασίλειον τὸν Βουλγαροκτόνον* (ἔστειλα·) *Κυανόλευκον Σημαίαν*, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *4 Ἰουνίου*, θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΕΡΓΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
(Φαίδωνος)

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ, Τιμᾶται δρ. ἢ φρ. 2
ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Σειρὰ Πρώτη, Δευτέρα, Τρίτη, ἑκάστη δρ. ἢ φρ. 3
[Αἱ τρεῖς Σειραὶ ὁμοῦ δρ. ἢ φρ. 7,50 καὶ χρυσόδετοι δρ. ἢ φρ. 9.]
ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΣΤΕΦΑ, δρ. ἢ φρ. 3.
[Χρυσόδετος, δρ. ἢ φρ. 3,50]

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 17 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 27 Ἰουνίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 11 Ἰουλίου.

[*Ἀπὸ* σήμερον ἀρχίζει ἡ δημοσίευσις ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων ἐκ τῶν Συλλογῶν τοῦ 1080ου Διαγωνισμοῦ, καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τῆς ἐξαετηρίας. Τἀποτελέσματα θὰ δημοσιευθοῦν πολὺ ἀργότερα.]

258. Λεξίγριφος.

Εἰς πρόθεσιν δυὸ σύμφωνα ὁ λύτης ἂν κολλήσῃ
Κόρην ἀρχαίου ἄνακτος εὐκόλως θἀναστήσῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργινεραύνου Διὸς

259. Μεταγραμματισμός.

Βγάλε Α καὶ βάλε Ι
Κ' ἀπ' τὸ χάος θὰ ἰδῆς
Ἕνα εὔμορφο νησὶ
Νὰ δημιουργῆται εὐθύς,

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῆς Σαλαμῖνος

260. Τονόγριφος.

Ἐμένα ὁ κόσμος τραγουδᾷ
Γιὰ τὰ χρυσᾶ μου τὰ μαλλιὰ
Ἔχω-δὲν ἔχω νοῦ...
Μὰ ὁ τόνος φθάνει νἀνεβῇ,
Καὶ κάποια κόρη θὰ φανῇ
Γνωστή, τοῦ Ὠκεανοῦ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Θεᾶς τῆς Ἀγάπης

261. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Τὰ τάκα τάκα τέσσερα
Καὶ τὸ ξεμυγιαστῆρι πέντε.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Δάκρυ τοῦ Χριστοῦ

262. Δικτυωτόν.

1.—Τὸ πρῶτόν μου εἶνε χώρα κοντὰ στὴν Ἀττική.
2.—Τὸ δεύτερον ἐπίσης, ἀλλ' Ἀσιατική.
3.—Τὸ τρίτον εἶνε ρῆμα ἐκ τῶν πολὺ κοινῶν.
4.—Κ' ἀναβολὴ στὸ τέλος τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου

263. Λογοπαίγνιον.

Ὅταν ἕνα πρᾶγμα δὲν εἶνε λογικόν, εἰμπορεῖ νὰ τρέξῃ γρήγορα;

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μαγεμένο Ἀκρογιάλι

264. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν:

1, Κράτος τῆς μεσημβρινῆς Εὐρώπης. 2, Μέταλλον εὐγενές. 3, Οἰκιακὸν σκεῦος. 4, Σιδηρουργικὸν ἐργαλεῖον. 5, Ἐπιστημονικὸν ἐργαλεῖον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλέους

265. Ἐλλιποσύμφωνον.

ουαι - οι - ηηεοι

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στυγίου

266. Γρίφος.

U δι δι δ' δι δι δι νὰ tt οἴκοι δοῦ δοῦ δοῦ ρι δοῦ δοῦ λε Β ν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐγωϊσμοῦ

Παρεράματα. — Εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 249 Ἄσκησιν (Τονόγριφος) ἀντὶ «καταιβάζει», ἀνάγνωσε *ἀναιβάζει*. Εἰς δὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 252 (Κρυπτογραφικὸν) πρόσθεσε ἕνα *3* μεταξὺ τοῦ *η* καὶ 4 τῆς τελευταίας λέξεως τοῦ τρίτου στίχου.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 18

172. Ἀμανίτης (Ἀμάν, ἤτις.) — 173. Τιτανος - τέτανος. — 174. Μαρίς - Μάρις. 175. Ν ΟΥΝ ΚΙΜΩΝ ΝΥΜΦΑΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

176. Α (βρΑδέως)
ΟΡΩ (φθινόπωΡΟν)
ΑΡΓΟΣ (ἐπαινετὸΣ Ο ΓΡΑφων)
ΩΟΝ (ἀνθρώπωΝ Ο Ωραῖος)
Σ (ἀριΣτον.)

177. *Αἶας* - Ἀσία—ἴα=*ἀς* + (*Ἀκρίς*-Καρίς—ρὶς=) *κα* + (*κόνις*-Νῖκος—Κῶς=) *νι* + (*Στιος*-ὅστις—τὶς=) *ὅς* = ΑΣΚΑΝΙΟΣ. — 178. ΑΘΗΝΑΙ-ΜΕΓΑΡΑ (ΑΜφισσα, ΘΕρος, ΗΓούμενος, ΝΑρκισος, ΑΡσενικόν, ΙΑσμος. — 179. *Ἡ Σύρος εἶνε νῆσος τῆς Ἑλλάδος* (εἰς ι ρῶ σῖ-νεν εἰς ος-τ'εἰς ἔλα-δ ὡς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[*Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται*].

Ἀνταλλάσω ταχυδρ. δελτάρια μόνον μετὰ Κύπρου καὶ Σουδάν. Διεύθυνσις ἀσφαλεστάτη: Basile Styloglou, Poste-Restante, Smyrne. *(H, 300)*

Γ[illegible]μπάρια, Χιῶτες Ἀλεξανδρινοί, πῶς [illegible] τὸ ξεσπάθωμα, ξεσπαθώνετε σὰν Σου[illegible]; Μά... ἴντα Χιῶτες ἴντα Σουλιῶτες;—*Χιῶτες Καϊρινοί.* *(H, 301)*

Μαρτίου Πέμπτη κι' Εἰκοστή, ἡμέρα εὐτυχισμένη! Ψηφίσατ' Ἑλληνόπαιδες, ἡμέραν τιμημένη.—*Χασομέρης.* *(H,302)*

Στὴν Ἀλεξάνδρεια βίζιτες μοῦ θές, *Γλυψοκουτάλα;* Στῆς Καρμανιόλας τὸ σχοινὶ θὰ κάμῃς κουντρουβάλα.—*Ἀλεξανδρινὴ Καρμανιόλα.* *(H, 303)*

Αἰγυπτία, Ἰδανικότης, περιττὸς *Εὐανθοῦς* ὁ κλωβός· παραδώσατε *Καρμανιόλας.* Ἀπαξ ἀνακαλυφθεῖσαι, πληρώσατε 20 φράγκα στὴν *Πάσχουσαν Ἑλλάδα*, Ἀνοικτόκαρδον ὑπουργόν. *(H, 304)*

Παρακαλοῦνται θερμῶς συνδρομηταὶ καὶ δὴ Χιῶτες νὰ δηλώσουν διευθύνσεις των ἐτοῦς δύο ὑποψηφίους Χίους. Διεύθυνσις: Michel Simoudés, Cafr-Zayat (Egypte). *(H, 305)*

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ,,
Ἀντιπρόσωπος ἐν ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ
ΤΗΣ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ,,
Ὑποψήφιος Δημοψηφίσματος
(H, 306)

ΜΙΧΑΗΛ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΛΑΡΥΓΓΩΤΟΛΟΓΟΣ
Πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου, ἀριθ. 4
Ἔναντι Συλλόγου Παρνασσοῦ
Ὧραι ἐπισκέψεως: 10 — 12 καὶ 3 — 5.

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:	*Ἐξωτερικοῦ:*
Ἐτησία. . . . δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ. 10,—
Ἐξάμηνος. . » 4,50	Ἐξάμηνος » » 5,50
Τρίμηνος. . . » 2,50	Τρίμηνος » » 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,40.
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος *Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1908* *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 29*

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Ὁ Νικολὲφ ἀπεχαιρέτησε τὸν Βλαδίμηρον, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ Περνάου, καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν Ρίγαν τὴν 16 πρὸς τὴν 17, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ποία φοβερὰ κατηγορία τὸν ἐβάρυνεν.

Εἴδαμεν, ἄλλως τε, μετὰ ὁπόσης ὑπερηφανείας ὁ καθηγητὴς ἀπ[illegible]ισε, ἢ μᾶλλον, δὲν κατεδέχθη κἀν [illegible]ρούσῃ αὐτὴν τὴν κατηγορίαν, καὶ ποίαν στάσιν ἐτήρησεν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ. Γνωρίζομεν ἐπίσης πόσον ἐπέμεινεν ὁ ἀνακριτὴς νὰ μάθῃ παρὰ τοῦ Νικολὲφ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου ἐκείνου καὶ εἰς ποῖον μέρος μετέβη ἀναχωρῶν ἐκ τοῦ *Σπασμένου Σταυροῦ*... Ἀλλ' ὁ Δημήτριος Νικολὲφ ἠρνήθη μετ' ἴσης ἐπιμονῆς. Δὲν θὰ ὡμίλει, ἐφ' ὅσον ἐπιστολὴ ἐκ μέρους τοῦ Βλαδιμήρου δὲν τὸν ἐπληροφόρει ὅτι ὁ ἐξόριστος εὑρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Τοιαύτη ἐπιστολὴ δὲν ἔφθασεν, ἐνθυμεῖσθε δὲ μετὰ πόσης ἀνυπομονησίας, ἐπὶ δύο ἡμέρας, τὴν ἐπερίμενεν ὁ Νικολέφ. Καὶ τότε, ἐνοχοποιούμενος ὑπὸ σιωπῆς τὴν ὁποίαν δὲν ἤθελε νὰ λύσῃ, καταδιωκόμενος δι' ἀμειλίκτου μίσους ὑπὸ τῶν πολιτικῶν του ἐχθρῶν, ἀπειλούμενος ἀκόμη καὶ τὴν ζωὴν ὑπὸ τοῦ ἐκμανοῦς ὄχλου, ἔμελλε νὰ συλληφθῇ, ὅταν ὁ Βλαδίμηρος Γιαννὼφ παρουσιάσθη!

Ὁ ἴδιος ἀπεκάλυψεν ἀμέσως ποῖος ἦτο καὶ πρὸς ποῖον σκοπὸν ἤρχετο εἰς Ρίγαν. Ἡ θύρα τῆς οἰκίας ἠνοίχθη καὶ ὁ Βλαδίμηρος Γιαννὼφ ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Δημητρίου Νικολέφ, ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του τὴν μνηστήν του Ἴλκαν, ἠσπάσθη τὸν Ἰωάννην, ἔσφιξε τὰς φιλικὰς χεῖρας αἱ ὁποῖαι ἐτάθησαν πρὸς αὐτόν, καί, ἐνώπιον τοῦ συνταγματάρχου Ραγκενὼφ καὶ τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν ἀκολουθήσῃ, εἶπε:

— Εἰς τὸ Περνάου... ὅταν ἔμαθα ποῖον ἄτιμον ἔγκλημα ἀπεδίδετο εἰς τὸν Δημήτριον Νικολέφ, ὅταν ἤκουσα ὅτι κατηγορεῖται ὡς δράστης τῆς δολοφονίας τοῦ *Σπασμένου Σταυροῦ*, ὅταν εἶδα εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἠρνεῖτο ἀποκαλύψῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξειδίου του, ἐνῷ δὲν εἶχε παρὰ νὰ προφέρῃ μίαν λέξιν, ἕνα ὄνομα — τὸ ἰδικόν μου, — διὰ νὰ παλλαχθῇ, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔλεγε διὰ νὰ μὴ μ' ἐκθέσῃ, — δὲν ἐδίστασα νὰ πράξω ὅ,τι μοῦ ἐπέβαλλε στοιχειῶδες καθῆκον, ἀνεχώρησα εὐθὺς ἀπὸ τὸ Περνάου καὶ ἦλθα... Δημήτριε Νικολέφ, ὅ,τι ἠθέλησες νὰ κάμῃς δι' ἐμὲ σύ, ὁ φίλος τοῦ Ἰωάννου Γιαννώφ, ὁ δεύτερος πατήρ μου, ἠθέλησα νὰ τὸ κάμω κ' ἐγὼ διὰ σέ!

— Ἔκαμες ἄσχημα, Βλαδίμηρε, ἔκαμες πολὺ ἄσχημα!... Εἶμαι ἀθῶος, δὲν φοβοῦμαι τίποτε, δὲν εἶχα τίποτε νὰ φοβηθῶ... ἡ ἀθωότης μου θἀπεδεικνύετο καὶ χωρὶς τὴν θυσίαν σου.

— Δὲν ἔκαμα καλά, Ἴλκα; ἠρώτησεν ὁ Βλαδίμηρος τὴν μνηστήν του.

— Μὴν ἀποκριθῆς, παιδί μου, εἶπεν ὁ Νικολέφ, δὲν εἰμπορεῖς νὰ κρίνῃς μεταξὺ τοῦ πατρός σου καὶ τοῦ μνηστῆρός σου!... Σ' ἐκτιμῶ, Βλαδίμηρε, δι' ὅ,τι ἐνόμισες καθῆκόν σου νὰ πράξῃς, ἀλλὰ σὲ μέμφομαι διότι τὸ ἔπραξες! Ἐὰν σκεφθῆς καλλίτερα, θἀναγνωρίσῃς καὶ σὺ ὅτι προτιμώτερον ἦτο νὰ καταφύγῃς εἰς μέρος ἀσφαλές. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ μοῦ ἔγραφες, καὶ μόλις ἐλάμβανα τὴν ἐπιστολήν σου θὰ ὡμιλοῦσα, θὰ ἐφανέρονα τὴν αἰτίαν τοῦ ταξειδίου μου... Δὲν ἠμποροῦσα νὰ ὑπομείνω ἀκόμη ὀλίγας ἡμέρας τὰς φοβερὰς αὐτὰς δοκιμασίας, ἕως νὰ ἐξασφαλισθῆς καὶ σύ;...

— Πατέρα μου, εἶπε τότε ἡ Ἴλκα μὲ φωνὴν σταθεράν, πρέπει νἀκούσετε καὶ τὴν ἀπάντησίν μου. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶνε νὰ γίνῃ, νομίζω ὅτι ὁ Βλαδίμηρος ἔκαμε καλά, καὶ ὅλη μου ἡ ζωὴ δὲν θἀρκέσῃ

«Εἶχε κτυπήσῃ νὰ δραπετεύσῃ...» (Σελ. 226, στ. β'.)

νὰ τῷ πληρώσῃ τὴν εὐεργεσίαν του.

— Εὐχαριστῶ, Ἴλκα, εὐχαριστῶ! ἀνέκραξεν ὁ Βλαδίμηρος. Ἀρκετὴ ἀμοιβή μου εἶνε τὸ ὅτι ἠμπόρεσε νὰ παλλαλάξω τὸν πατέρα σου ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν ἀκόμη ἡμέραν δοκιμασίας!

Καὶ τώρα, χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Βλαδιμήρου, οὐδεμία ἀμφιβολία ἐχώρει περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ Δημητρίου Νικολέφ. Ἡ εἴδησις διεδόθη ἀνὰ τὴν πόλιν ἀστραπηδόν. Ἂν οἱ κύριοι Γιοχάουζεν ἐπέμεναν μοχθηρῶς νὰ μὴ πιστεύουν, ἂν ὁ ταγματάρχης Βέρντερ ἔβλεπε μετὰ προφανοῦς ἀπογοητεύσεως ἕνα Σλαῦον νὰ διαφεύγῃ τοὺς ὄνυχάς του, ἂν οἱ φίλοι τοῦ τραπεζίτου ἔδειχναν ἀκόμη ἐπιφύλαξιν, καὶ ἂν ἐν γένει οἱ ἐχθροὶ τοῦ Νικολὲφ δὲν ἦσαν διατεθειμένοι νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα ἀμέσως, —αὐτὰ δὲν εἶχαν καμμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πλήθους. Αὐθωρεὶ ἡ ἔξαψις κατηυνάσθη, ἡ κοινὴ γνώμη μετεβλήθη. Οὔτε λόγος πλέον περὶ ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ. Οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν εἶχαν ἀνάγκην τώρα νὰ τὴν προστατεύσουν κατὰ τῆς μανίας τοῦ ὄχλου.

Ἀλλ' ἔμενε νὰ κανονισθῇ ἡ θέσις τοῦ Βλαδιμήρου Γιαννώφ. Ἂν ἡ γενναία του ψυχὴ καὶ τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος τὸν ἔφεραν μὲ τόσην αὐταπάρνησιν εἰς Ρίγαν, δὲν ἔπαυε διὰ τοῦτο νὰ εἶνε πολιτικὸς κατάδικος, δραπέτης τῆς Σιβηρίας!

Καὶ ὁ συνταγματάρχης Ραγκενώφ, μὲ φωνὴν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέτρεμεν ἡ συμπάθεια, καὶ τὴν ὁποίαν κατ' ἀνάγκην ἔκαμνεν αὐστηρὰν τὸ καθῆκον ἑνὸς διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τῷ εἶπε:

— Βλαδίμηρε Γιαννώφ, ἐπανήλθατε αὐθαιρέτως ἐκ τῆς ἐξορίας σας καὶ ὀφείλω νὰ τὸ ἀναφέρω εἰς τὸν διοικητήν. Πηγαίνω νὰ ἰδῶ τὸν στρατηγὸν Γόρκον. Ἀλλὰ δὲν ἔχω καμμίαν δυσκολίαν νὰ σᾶς ἀφίσω μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς μου εἰς τὴν οἰκίαν αὐτήν, ἀρκεῖ νὰ μοῦ δώσετε τὸν λόγον σας ὅτι δὲν θὰ προσπαθήσετε νὰ δραπετεύσετε.

— Ἔχετε τὸν λόγον μου, συνταγματάρχα, ἀπεκρίθη ὁ Βλαδίμηρος.

Ὁ Ραγκενώφ, ἀφίσας τὸν Ἕκ μὲ τοὺς ἄνδρας του νὰ περιπολοῦν εἰς τὰ πέριξ, ἀπῆλθεν ἀμέσως.

Εἶνε περιττὸν νὰ περιγράψωμεν τώρα τὰς μεταξὺ τοῦ Ἰωάννου, τῆς Ἴλκας καὶ τοῦ Βλαδιμήρου σκηνάς. Ὁ ἰατρὸς Χαμὶν καὶ ὁ κ. Δελαπὸρτ τοὺς ἀφῆκαν μόνους εἰς τὰς συγκινητικὰς των διαχύσεις. Εὐτυχίαν ὡς αὐτήν, ἡ οἰκογένεια τοῦ καθηγητοῦ εἶχε νὰ δοκιμάσῃ πολὺν-πολὺν καιρόν... Ἐπανεβλέποντο, συνωμίλουν προφορικῶς, ἔκαμναν σχέδια περὶ τοῦ μέλλοντος.... Εἰς τὴν χαρὰν τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἐλησμόνουν τὴν θέσιν τοῦ Βλαδιμήρου, τὴν καταδίκην ἡ ὁποία τὸν ἐβάρυνε, τὰς φοβερὰς συνεπείας, τὰς ὁποίας ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἡ δραπέτευσίς του...

Μετὰ μίαν ὥραν ὁ συνταγματάρχης ἐπανῆλθε, καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τὸν Βλαδίμηρον:

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ στρατηγοῦ Γόρκου, τῷ εἶπε, θὰ μεταβῆτε εἰς τὸ φρούριον τῆς Ρίγας καὶ θὰ παραμείνετε τὰς διαταγάς, αἱ ὁποῖαι θὰ ζητηθοῦν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν.

— Εἶμαι ἕτοιμος νὰ ὑπακούσω, συνταγματάρχα, ἀπεκρίθη ὁ Βλαδίμηρος Γιαννώφ. Χαῖρε, πατέρα μου—εἶπε πρὸς τὸν Νικολὲφ—χαῖρε, ἀδελφέ μου—εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην, καὶ λαμβάνων τὴν χεῖρα τῆς Ἴλκας: Χαῖρε, ἀδελφή μου!

— Ὄχι... εἶμαι σύζυγός σας! ἀπεκρίθη ἡ νεᾶνις.

Πόσον θὰ διήρκει ὁ νέος αὐτὸς χωρισμός;

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, τὸ ἔκτακτον ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον παρουσίαζεν ἡ ὑπόθεσις, μακρὰν τοῦ νὰ ἐλαττωθῇ, μετετοπίσθη ἁπλῶς ἀπὸ τοῦ καθηγητοῦ εἰς τὸν ἐξόριστον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, καὶ ἴσως αὐτὴν τὴν ζωήν του, διότι ἦτο πολιτικὸς κατάδικος. Ἀνεξαρτήτως κομματικῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν, ἡ διαγωγή του ἐθαυμάζετο γενικῶς. Καὶ μεταξὺ τῶν ἀντιθέτων ἀκόμη τοῦ Δημητρίου Νικολέφ, δὲν ἔπαυαν νὰ ἐκθειάζουν—καὶ προπάντων αἱ γυναῖκες, —τὴν γενναιοψυχίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν τοῦ Βλαδιμήρου Γιαννώφ. Ἔπειτα ὑπῆρχε καὶ ἡ τόσον συγκινητικὴ ἐκείνη ἄποψις τῆς ζωῆς του, ὁ ἔρως του πρὸς τὴν Ἴλκαν Νικολὲφ καὶ ὁ ἀπότομος χωρισμὸς καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο τέλος νὰ ἑνωθοῦν... Καὶ τώρα ποῖαι θὰ ἦσαν αἱ διαταγαὶ τοῦ Τσάρου;... Ὁ κατάδικος θὰ ὑπεχρεοῦτο νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ βάθη τῆς Σιβηρίας, ὁπόθεν εἶχε κατορθώσῃ νὰ δραπετεύσῃ ἀντὶ τόσων κόπων καὶ κινδύνων;... Ἡ μνηστή του, μετὰ τὴν σύντομον ἐκείνην εὐτυχίαν τῆς συναντήσεώς των, θὰ κατεδικάζετο νὰ τὸν στερηθῇ αἰωνίως; Ἢ μήπως ἡ εὐγενὴς διαγωγή του θὰ ἐγίνετο αἰτία νὰ τῷ δοθῇ αὐτοκρατορικὴ χάρις;

Μὲ ὅλα αὐτά, θὰ ἦτο πλάνη νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἡ ἀπρόοπτος ἐπέμβασις τοῦ Βλαδιμήρου Γιαννὼφ ἤρκεσε νὰ παραδείξῃ εἰς ὅλους ἐν γένει τὴν ἀθωότητα τοῦ Νικολέφ. Εἰς ρωσσικὴν πόλιν τὴν ὁποίαν κατέκλυζαν Γερμανοί, δὲν ἠμποροῦσε νὰ συμβῇ αὐτὸ προκειμένου περὶ Σλαύου! Αἱ ἀνώτεραι τάξεις προπάντων, δὲν ἐννοοῦσαν νὰ παλλαλαχθῇ τόσον εὐκόλως πάσης κατηγορίας ὁ καθηγητής, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸ σλαυϊκὸν κόμμα. Αἱ ἀντισλαυϊκαὶ ἐφημερίδες δὲν ἔπαυαν νὰ ἐκφράζουν ἐπιφυλάξεις μετὰ περισσῆς κακοπιστίας. Ὁπωσδήποτε, ἔλεγαν,—καὶ αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον βέβαιον,—ὁ δολοφόνος τοῦ Πὸς δὲν εἶχεν ἀνακαλυφθῆ. Ὑπῆρχε θῦμα τὸ ὁποῖον ἐζήτει ἐκδίκησιν,—καὶ τὴν ἐζήτει προπάντων διὰ τῶν μοχθηρῶν καὶ ἀμειλίκτων στομάτων τῶν ἐχθρῶν τῆς σλαυϊκῆς ἐπιρροῆς.

Ἡ οἰκία τῶν ἀδελφῶν Γιοχάουζεν ἦτο ἡ κυριωτέρα ἑστία ὅπου συνεδαυλίζετο τὸ μῖσος αὐτό, οἱ δὲ οἰκοδεσπόται ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ μὴ τὸ ἀφίσουν νὰ σβύσῃ.

Διὰ νὰ φθάσουν ταχύτερα εἰς τὸν σκοπόν των, διέδιδον τεχνηέντως ὅτι οἱ δικασταὶ δὲν ἐνήργουν δραστηρίως, ὅτι ὑφίσταντο ἄνωθεν ἐπιδράσεις, καὶ ἐξώθουν οὕτω τὸν λαὸν νὰ διαμαρτύρεται.

(Ἕπεται συνέχεια) ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΟΙ ΒΑΘΜΟΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΠΟΥ σταθῇ κι' ὅπου βρεθῇ κανεὶς αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἀκούει ὁμιλίας καὶ συζητήσεις περὶ βαθμῶν. Εἰς τὰ προαύλια τῶν σχολείων, εἰς τὰ σπίτια, εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας, εἰς τὰ ζαχαροπλαστεῖα, ἀκόμη καὶ εἰς τὰ θέατρα τὴν νύκτα, παντοῦ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, μὲ ὕφος ζωηρὸν καὶ κάποτε ἐξημμένον, προφητεύουν, ἀναγγέλλουν ἢ σχολιάζουν τοὺς βαθμούς των. Δέκα παρὰ κλάσμα, ἐννέα καὶ κλάσμα, ὀκτὼ παρὰ κλάσμα, ἑπτὰ καὶ κλάσμα... Οἱ ἀκέραιοι καὶ οἱ κλασματικοὶ δίδουν καὶ παίρνουν· καὶ νομίζει κανείς, ἀκούων τὰ μικρὰ εὔλαλα στόματα, ὅτι ὅλη ἡ ζωή, ὅλη ἡ ὕπαρξις τῶν παιδιῶν αὐτῶν, διαπαντὸς ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἕνα ἀριθμόν.

Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς μεταφράζεται εἰς ἄριστα, εἰς λίαν καλῶς, εἰς καλῶς. Κ' αἱ λέξεις αὐταί, συνθηματικαὶ πάλιν, μεταφράζονται εἰς προβιβασμόν, εἰς πρόοδον, εἰς ἐπιτυχίαν, εἰς θρίαμβον. Ἕνας ἀριθμὸς βέβαια, δίδει ἢ δὲν δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν μαθητὴν νὰ *πλησιάσῃ* τὴν τελειοποίησίν του, τὴν ἀποκατάστασίν του, τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸν κόσμον, τὸν σπουδαῖον ἐκεῖνον τῆς ζωῆς του σταθμόν, κατὰ ἓν ἀκόμη βῆμα, κατὰ ἓν ἔτος. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μικρὸν πρᾶγμα!... Πολλὰ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν συνθηματικὸν ἀριθμόν, πραγματικῶς. Καὶ ἔχουν δίκαιον οἱ μικροὶ ποῦ δίδουν τόσην σημασίαν καὶ εἰς τὰ κλάσματα αὐτὰ τῶν μονάδων τῆς βαθμολογίας, ἀφοῦ κ' ἕνα κλάσμα ἀκόμη εἶνε ἱκανὸν νὰ ποφασίσῃ περὶ τῆς τύχης των.

Μ' ὅλ' αὐτά, νομίζω ὅτι δὲν εἶνε σωστὸν νὰ δίδεται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ πάρα πολὺ μεγάλη σημασία,—τόσῳ πολὺ μεγάλη, ὥστε ἕνας μαθητὴς νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ θεωρῆται δυστυχὴς ἐὰν ὁ βαθμός του *ἐβγῆκε* κατὰ ἕνα κλάσμα μικρότερος τοῦ ὀνειροπολουμένου. Αὐτὸ εἶνε μία ὑπερβολή. Πρὸ τῶν ἐξετάσεων, προ τῆς βαθμολογήσεως, ναί, δικαιοῦται νὰ κάμνῃ κανεὶς ὅ,τι θέλει καὶ ὅτι ἠμπορεῖ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸν καλὸν βαθμόν. Ἐὰν τὸν ἐπιτύχῃ, καλά. Ἐὰν δὲν τὸν ἐπιτύχῃ ὅμως, ἐὰν κάποιοι ἀπρόοπτοι συνδυασμοί, μία ἁπλῆ σύμπτωσις, μία κακοτυχία, μία δυσμένεια ἔστω ἑνὸς καθηγητοῦ, κάμουν ὥστε ὁ βαθμὸς αὐτὸς νὰ μὴν εἶνε ὅ,τι ἠλπίζετο νὰ εἶνε, δὲν σημαίνει ὅτι διὰ τοῦτο πρέπει κανείς... ναὐτοκτονήσῃ. Κάμε ὅ,τι πρέπει καὶ ἂς γίνῃ ὅ,τι γίνῃ! ἔλεγαν οἱ ἀρχαῖοι ἱππόται. Ἰδοὺ ἓν γνωμικόν, τὸ ὁποῖον ἔχει κ' ἐδῶ τὴν ἐφαρμογήν του. Μελέτησε, κοπίασε, ἀγωνίσου, διὰ νὰ πάρῃς ἄριστα. Ἀλλὰ πάρε ἀγογγύστως ὅ,τι σοῦ δώσουν. Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπίασες δι' ἄριστα καὶ νὰ σοῦ δώσουν μετρίως ἢ σχεδὸν καλῶς. Τὸ πολὺ-πολύ, ἀντὶ ἄριστα, νὰ σοῦ δώσουν *λίαν*. Νὰ σοῦ λείψῃ δηλαδὴ ἕνα κλάσμα. Ἔ, δὲν ἐχάθη δι' αὐτὸ ὁ κόσμος! Καὶ μὲ τὸ *λίαν* προβιβάζεσαι ὅπως καὶ μὲ τὸ ἄριστα. Οὔτε εἰμπορεῖς νὰ ἰσχυρισθῇς, ὅτι οἱ περισσοὶ κόποι σου ἐπῆγαν χαμένοι, διότι μελετῶν ἀπέκτησες τὰς γνώσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας καμμία ἄδικος βαθμολόγησις δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ σοῦ ἀφαιρέσῃ. Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ ἀξία σου, ἡ πραγματικὴ πρόοδός σου, ἡ ἀνταμοιβή σου.

Ναί, ὁ βαθμὸς ἔχει σημασίαν. Πάντοτε ἕνας κακὸς βαθμὸς εἶνε ἕνα στίγμα διὰ τὸν μαθητήν. Ἀλλ' ἕως ἐκεῖ. Διότι καὶ ὁ βαθμὸς τύπος εἶνε. Εἰς κάθε δὲ περίστασιν, πολὺ περισσότερον ἀπὸ τὸν τύπον, πρέπει νὰ μᾶς μέλῃ διὰ τὴν *οὐσίαν*. Ἡ οὐσία εἶνε τὸ πᾶν. Ἔμαθες; Γνωρίζεις. Μ' ἕνα κλάσμα ὀλιγώτερον δὲν θὰ σοῦ ἀφαιρέσουν τὰς γνώσεις σου, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἡ δύναμίς σου. Καὶ μεθαύριον, εἰς τὸν κόσμον, μὲ αὐτὰς θὰ ζήσῃς, καὶ μὲ αὐτὰς θὰ εὐδοκιμήσῃς, καὶ μὲ αὐτὰς θὰ εὐτυχήσῃς. Ὄχι ἁπλῶς μὲ τὸν βαθμόν. Πόσοι ἐπῆραν λίαν καλῶς, κ' εὐδοκίμησαν περισσότερον ἀπὸ ἄλλους ποῦ ἐπῆραν ἄριστα! καὶ καλῶς ἀκόμη! Ὄχι ὅμως καὶ παρακάτω. Ἀλλὰ τὸ παρακάτω δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει... Ἀπροβίβαστοι καὶ μετεξεταστέοι, δὲν ὑπάρχουν εὐτυχῶς εἰς τὸν κύκλον μας!

Σᾶς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΜΑΡΙΓΟΥΛΑ *(Ἡ Κοκκινοσκουφίτσα.)*
Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ.
Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑΣ.
Ο ΛΥΚΟΣ *(τὸν ὁποῖον ὑποδύεται ἕνα παιδί, μετημφιεσμένον μὲ προβιές.)*

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

[Πρὶν ἀνοίξῃ ἡ αὐλαία, εἷς τῶν ἠθοποιῶν ἐξέρχεται εἰς τὸ προσκήνιον καὶ λέγει τὰ ἑξῆς διὰ νὰ καθησυχάσῃ τοὺς θεατάς:]

Μικροί μας φίλοι! Σήμερον θὰ ἰδῆτε εἰς τὸ θέατρόν μας τὰ φοβερὰ ἀποτελέσματα τῆς παρακοῆς μιᾶς μικρούλας, ἡ ὁποία λέγεται Κοκκινοσκουφίτσα, καὶ τὴν ὁποίαν βεβαίως ἐγνωρίσατε καὶ ἄλλοτε.

Ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ κακὸν πρόσωπον, τὸν λύκον, ὁ ὁποῖος ἐπεφορτίσθη νὰ τῆς δώσῃ τὸ σωτήριον μάθημα, ὀφείλω ἐξ ἀρχῆς νὰ σᾶς καθησυχάσω, διότι ὑποπτεύομαι πολὺ μήπως ἀνησυχῆτε περὶ τῆς... ταυτότητός του.

«Μικροί μας φίλοι...»
(Σελ. 277, στ. β'.)

Μάθετε λοιπὸν ὅτι λύκοι δὲν ὑπάρχουν παρὰ εἰς τὰ δάσῃ, — καὶ μάλιστα ὄχι εἰς ὅλα. Ὑπάρχουν, ναί μέν, μερικοὶ καὶ εἰς τὸν Ζωολογικὸν Κῆπον, ἀλλὰ τὰ ζῶα αὐτὰ δὲν εἶνε καθόλου πειθήνια καὶ μὲ πολὺ μεγάλην δυσκολίαν βέβαια θὰ κατορθώναμεν νὰ τὰ διδάξωμεν ἕνα ρόλον, διὰ νὰ τὸν παίξουν ἀπὸ σκηνῆς. Ἐκτὸς τούτου, δὲν ὁμιλοῦν τὴν ἴδιαν γλῶσσαν μὲ σᾶς. Δὲν ξέρουν παρὰ ἕνα *χού! χού!*—τίποτε ἄλλο. Καὶ ἀπὸ ἕνα *χού! χού!* οὔτε ἡ Κοκκινοσκουφίτσα θὰ ἐννοοῦσε τὸ μάθημα, οὔτε σεῖς!

Θὰ σᾶς φανερώσω λοιπὸν ἕνα μεγάλο μυστικό: Ὁ λύκος ποῦ θὰ ἰδῆτε, δὲν εἶνε λύκος!

Προσπαθήσατε, ὅσον εἰμπορεῖτε, νὰ τὸν *φαντάζεσθε* ὡς λύκον. Καὶ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ σᾶς ἔλθῃ τυχὸν ὁ πειρασμὸς νὰ τὸν φοβηθῆτε — ὅ μὴ γένοιτο!— συλλογισθῆτε ὅτι κάτω ἀπὸ τὸ τομάρι τοῦ λύκου, εἶνε κρυμμένον ἕνα παιδὶ σὰν καὶ σᾶς! Ἀφίστε λοιπὸν τὴν Κοκκινοσκουφίτσαν νὰ τρομάζῃ καὶ νὰ ξεφωνίζῃ μόνη της, χωρὶς νὰ τὴν συνοδεύετε καὶ σεῖς μὲ ξεφωνητά,— πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, βέβαια, δὲν εἶνε ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μας θεάματος.

Καὶ τώρα ἐμπρός! Ἕνα! δύο! τρία! Ἀρχίζομεν!

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον χωριάτικης οἰκίας. Ἔπιπλα ξύλινα χονδροειδῆ. Ἕνας μπουφὲς ἢ ἕνα τραπέζι, ὅπου ὑπάρχει ἕνα ψωμί, ἕνα βάζο μὲ βούτυρον καὶ ἕνα καλαθάκι. Κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, ἕνα κόκκινον ἐπανωφοράκι μὲ κουκούλαν ἢ σκοῦφον κόκκινον.

Ὑψουμένης τῆς αὐλαίας, ὁ Πατέρας καὶ ἡ Μητέρα ἐργάζονται δραστηρίως, κατασκευάζοντες ξύλινα ζωάκια διὰ Κιβωτὸν τοῦ Νῶε. Ἡ Μαριγούλα κάμνει τὴν ἰδίαν ἐργασίαν ὀλίγον παραπέρα. Μετὰ βραχεῖαν σιωπήν, ἡ Μητέρα κυττάζει ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ παράθυρον, διὰ νὰ ἐννοήσῃ τί ὥρα εἶνε:]

Η ΜΗΤΕΡΑ: — Σὰν τί ὥρα λὲς νὰ εἶνε, Γιάννη;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ: — Μά... ἀπάνω-κάτω τρεῖς.

Η ΜΗΤΕΡΑ: — Ἄ!... *(Μετ' ὀλίγον:)* Εἶσαι βέβαιος πῶς δὲν εἶνε παραπάνω ἀπὸ τρεῖς;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ.— Ναί, λιγώτερο, μὰ ὄχι παραπάνω... Μὰ δὲ μοῦ λές, τί σ' ἔνοιασε τώρα γιὰ τὴν ὥρα;

Η ΜΗΤΕΡΑ *μὲ δισταγμόν:* — Ξέρεις γιατί;... γιατὶ ἂν τελειώναμε νωρίς, μπορούσαμε νὰ πεταχθοῦμε μιὰ στιγμὴ νὰ ἰδοῦμε τὴν καϊμένη τὴ μητέρα, ποῦ εἶνε *τόσῳ* ὀλομόναχη... Φοβᾶμαι μὴ τὴν ἔπιασαν πάλι οἱ ρεμματισμοί της... ἔχω μέρες νὰ τὴν ἰδῶ.

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:—Ἄ ὄχι! δὲν μποροῦμε, κυρὰ Γιάνναινα, νὰφίσουμε σήμερα τὴ δουλειά μας. Ἂν ἡ μητέρα σου στενοχωρίεται *τόσῳ* ὀλομόναχη, ἂς κοπιάσῃ νὰ μᾶς ἰδῇ. Ἐσὺ δὲν ἔχει σήμερα νὰ τὸ κουνήσῃς ἀπὸ τὸ σπίτι!

Η ΜΗΤΕΡΑ:—Ἂν εἶνε ὅμως ἡ καϊμένη ἄρρωστη;... Δὲν κάνει νὰφίνουμε τοὺς

γέρους στὴ μοναξιά τους... εἶνε σκληρό. Θυμᾶσαι, πρὶν τὴν πιάσουν οἱ ρεμματισμοί, πῶς μᾶς βοηθοῦσε κ' ἐκείνη ἡ καϊμένη;... Θυμᾶσαι ποῦ βλέπαμε καὶ παθαίναμε ὥς νὰ τὴν καταφέρουμε νὰ φύση πιὰ τὴ δουλειὰ καὶ νὰ κοιμηθῇ; Εἶνε σκληρό!...

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:—Σκληρὸ ξεσκληρό, ἐμεῖς ἔχουμε τώρα πολλὴ δουλειὰ καὶ δὲν κάνει νὰ φύγῃς ἀπὸ ἐδῶ. Σοῦ τὸ ἀπαγορεύω! Δὲ βλέπεις ποῦ μείναμε τώρα δυὸ νὰ δουλεύουμε; Ποῦ νὰ τὰ βγάλωμε πέρα!

[Σιωποῦν καὶ ἐργάζονται δραστηρίως.]

Η ΜΗΤΕΡΑ, *μετ' ὀλίγον στενάζουσα:* Ἔτσι σὰ θὰ γεράσουμε καὶ μεῖς... καὶ δὲ θἀξίζουμε πιὰ τίποτα... ἔτσι θὰ μᾶς ἀφίνει μονάχους ἡ Μαριγούλα... Καὶ τότε νὰ σὲ ἰδῶ, κὺρ Γιάννη!...

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, *συγκινηθείς:*—Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, κυρὰ-Γιαννοῦ...

Η ΜΗΤΕΡΑ:—Τί εἶνε, ἄντρα;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ, *διστάζων:*—Λές... νὰ στείλουμε τὴ Μαριγούλα;

Η ΜΗΤΕΡΑ, *ἔκπληκτη:*—Ποῦ καλέ;... 'στὴ μητέρα;

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ:—Γιατί ὄχι;... Θὰ πάη νὰ τῆς 'πῇ ὅτι θὰ τὴν ἐπισκεφθοῦμε τὴν Κυριακή, ποῦ δὲ θἄχωμε δουλειά. Θὰ τῆς πάη κάτι τι, θὰ τὴ φιλήση, καὶ νά, ἡ γρηὰ θὰ παρηγορηθῇ...

(Ἕπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Μία μόνον ἡμέρα σοφοῦ εἶνε ἴση μὲ ὁλόκληρον βίον ἀνοήτου.

⊠

Πρὸς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος σοῦ ἔδωσε προθύμως μίαν σταγόνα νεροῦ, δὸς εἰς ἀντάλλαγμα ὁλόκληρον πηγήν.

⊠

Ὁ ἐπιθυμῶν τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ πλούτου, πρέπει νὰ ὑποφέρῃ καὶ τὴν πικρίαν τῆς ἐργασίας.

⊠

Οἱ γλυκεῖς κολακευτικοὶ λόγοι εἶνε δηλητήριον· οἱ πικροὶ εἶνε φάρμακον.

ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Δ'.

Ἔτσι ὁ Νῖνος ἔφθασε ὥς τὸ Δράκοντα. Ὁ Δράκοντας ἦταν ξαπλωμένος κατὰ γῆς καὶ ξεφυσοῦσε μὲ κρότο σὰ βροντή. Ὁ Νῖνος δὲν τοῦ ἔδωσε καιρὸ νὰ κουνηθῇ, μόνο ἔτρεξε μὲ τὸ σπαθί του καὶ τοῦ ἔκοψε τὸ κεφάλι.

Κ' ἐπροχώρησε τὸ δρόμο του, κ' ἐξακολούθησε μὲ τὴν ἴδια εὐκολία νὰ σκοτώνῃ τὰ θηρία καὶ τὰ τέρατα ποῦ ἀπαντοῦσε κάθε τόσο.

Καὶ νά, ὁ δρόμος καθαρίστηκε κ' ἐλευθερώθηκε. Τότε ὁ Νῖνος ἐπέταξε τἄρματά του κ' ἔφθασε ἐλαφρὸς ὥς τὴ χρυσῆ πόρτα τοῦ παλατιοῦ. Στὸ κατῶφλι ἡ πεντάμορφη βασιλοπούλα τὸν ἐπερίμενε, τὸν ἐπροσκάλεσε νὰ μπῇ μέσα, τοῦ ἔδωσε νὰ φάγῃ καὶ νὰ πιῇ, καὶ ὕστερα, ἔζεψαν ἕνα ὡραῖο ἁμάξι μὲ τέσσερα ἄσπρα ἄλογα καὶ ἐγύρισαν οἱ δυό τους στὴν πολιτεία.

Ἐκεῖ ὁ Νῖνος ἐπῆρε τὴ βασιλοπούλα γιὰ γυναῖκά του, καὶ ὕστερα, ὅταν πέθανε σὲ λίγον καιρὸ ὁ βασιλιᾶς τῆς χώρας, βασιλιᾶς ἔγινε ὁ Νῖνος, κ' ἔζησε ἐκεῖνος καλὰ καὶ 'μεῖς καλλίτερα.

Ὁ μῦθος δηλοῖ—αὐτὸ τὸ λέγω γιὰ τὰ μεγαλείτερα παιδιά,—ὅτι ἡ ζωή μας μοιάζει πολὺ μὲ τὸ δρόμο ποῦ βγάζει στὸ χρυσὸ παλάτι. Ὅποιος περπατεῖ θαρρετά, δὲν ἀπαντᾷ ἐμπόδια ἀνίκητα. Μόνο τὰ πρῶτα, τὰ μικρὰ—σὰν τὸ σκυλάκι—θὰ κοπιάση κἄπως νὰ τὰ νικήση. Ἀλλὰ ὅσο πηγαίνει, τόσῳ εὐκολώτερα θὰ τὰ νικᾷ, καὶ χωρὶς ἐμπόδιο πλέον θὰ φθάση εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου του, ὅπου τὸν περιμένει ἡ πεντάμορφη Βασιλοπούλα—δηλαδὴ ἡ Εὐτυχία.

(Τέλος) ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ!

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ J. CHANCEL]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'. (Συνέχεια)

Ὁ μικρὸς τῷ ἔτεινε τὴν χεῖρα διὰ νὰ τὸν βοηθήση νὰ καταβῇ.

— Μπᾶ, σὺ εἶσαι; εἶπεν ὁ δοὺξ βλέπων τὸν μουσικόν. Λοιπόν, εἶσαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ταξεῖδι;

—Ὄχι, Ἐκλαμπρότατε, ἀπεκρίθη τὸ παιδὶ ἰταλικά, διότι γαλλικὰ δὲν ἤξευρε παρὰ ὀλίγας λέξεις· ὄχι, δὲν εἶμαι καθόλου εὐχαριστημένος, καὶ ἦλθα νὰ σᾶς 'πῶ ὅτι δὲν ἐννοῶ πιὰ νὰ καθήσω ἀπὸ πίσω. Εἶνε πολὺ ἄσχημα ἐκεῖ.

Ὁ δοὺξ συνωφρυώθη.

— Μπᾶ! μπᾶ! ἔκαμε, τί γλῶσσα εἶνε αὐτή; *Δὲν ἐννοεῖς* πιὰ νὰ καθήσης ἀπὸ πίσω;

—Ὄχι! ἀπεκρίθη τὸ παιδὶ μὲ θάρρος.

— Λησμονεῖς λοιπὸν ὅτι σὲ ἀγόρασα ἀπὸ τοὺς γονεῖς σου, καὶ ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ σὲ κάμω ὅ,τι θέλω;

Ὁ μικρὸς Ἰταλὸς ἔσεισε ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν μὲ τοὺς μακροὺς μαύρους βοστρύχους.

— Οἱ γονεῖς μου, ἀπεκρίθη ἀτενίζων τὸν δοῦκα, σᾶς ἔδωκαν τὸ δικαίωμα νὰ μὲ πάρετε 'στὸ Παρίσι γιὰ νὰ σᾶς παίζω μαντολῖνο καὶ νὰ σπουδάσω μουσική, ὄχι ὅμως καὶ νὰ μὲ κακομεταχειρίζεσθε.

Οἱ διαβάται εἶχαν συναθροισθῇ γύρῳ των. Ὁ δοὺξ, βλέπων τὴν ἀποφασιστικότητα μὲ τὴν ὁποίαν τῷ ὡμιλοῦσεν ὁ μικρὸς μανδολινιστής, ἐφοβήθη μήπως ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ ὑποχωρήση ἐνώπιον τοῦ κόσμου κ' ἐπροτίμησε νὰ πάρη τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ ἀστεῖον.

—Καλά, μικρέ μου Λούλλη, εἶπε γελῶν καὶ περιβάλλων μὲ τὸν βραχίονα τὸν λαιμὸν τοῦ παιδίου. Ἔλα νὰ φᾶμε μαζί, καὶ στὸ τραπέζι μοῦ διηγεῖσαι τὰ πάθη σου!

Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον μὲ τὸν μικρόν, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ θαυμαστικοῦ ψιθύρου τῶν περιέργων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν συγκινηθῇ διὰ τὴν καλωσύνην τοῦ μεγάλου Αὐθέντου πρὸς τὸν μικρὸν Ἰταλόν.

Ὁ Ζὰν-Μπαττίστας Λούλλης ἦτο τὸ τέταρτον τέκνον ἑνὸς ψιχοῦ μικρεμπόρου τῆς Φλωρεντίας, ὁ ὁποῖος μετὰ κόπου ἀνέτρεφε τὴν πολυμελῆ του οἰκογένειαν. Διὰ τοῦτο κάθε παιδί του ἦτο ὑποχρεωμένον νὰ ἐργάζεται ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας καὶ νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του ὅπως ἠμποροῦσε.

Ἀπὸ πέντε ἐτῶν, ὁ Ζὰν-Μπαττίστας ἔπαιζε μανδολῖνον, καὶ ἐγύριζεν εἰς τοὺς δρόμους, εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ

κάφκα, ἐπιδεικνύων παντοῦ τὸ πρῶτιμον τάλαντόν του καὶ συνάζων χάλκινα νομίσματα. Ἀλλ' εἰς τόπον ὅπου ὅλοι ἦσαν μουσικοί, ὁ μικρὸς μανδολινιστὴς δὲν ἐκινοῦσε καὶ τόσον τὴν προσοχήν, ὅσον τὸ ἤξιζεν ἡ τέχνη του ἡ ἔμφυτος, ἡ ἀποκτηθεῖσα χωρὶς καμμίαν σπουδήν.

Μίαν ἡμέραν ὅμως, ὁ δοὺξ Γκίζης, εὑρισκόμενος εἰς τὴν Φλωρεντίαν, ἤκουσε κατὰ τύχην τὸ παιδίον νὰ τραγουδῇ τὰ *ὡραῖά* του ἄσματα συνοδευόμενα μὲ τὸ μανδολῖνον του, κατεθέλχθη, τῷ εἶπε νὰ τὸν ὁδηγήση εἰς τοὺς γονεῖς του, καὶ ἐπρότεινεν εἰς τὸν μικρέμπορον νὰ τῷ παραχωρήση ἀντὶ 500 λιβρῶν τὸν Ζὰν-Μπαττίστα, διὰ νὰ τὸν πάρῃ μαζί του εἰς τὸ Παρίσι καὶ νὰ τὸν προσκολλήση εἴτε εἰς τὴν ἀκολουθίαν του, εἴτε εἰς τὴν ἀκολουθίαν κανενὸς ἄλλου μεγιστᾶνος.

Ἐκτὸς τούτου ὑπεσχέθη νὰ τὸν τελειοποιήση καὶ εἰς τὴν μουσικήν, διὰ τὴν ὁποίαν ἐφαίνετο νὰ ἔχῃ τόσῳ μεγάλην κλίσιν, ὥστε βεβαίως μὲ αὐτὴν θὰ ἔκαμνε τὴν τύχην του. Ὁ πτωχὸς Φλωρεντινὸς ἐδέχθη μετ' ἐνθουσιασμοῦ αὐτὰς τὰς προτάσεις, καὶ ἰδοὺ πῶς, μετὰ δύο ἡμέρας, ὁ μικρὸς Ζὰν-Μπαττίστας ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀκολουθῶν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸν δοῦκε Γκίζην, τὸν κύριόν του.

Εἴδαμεν ὅμως ὅτι ὁ μικρὸς μουσικός, πρὸς τὸ παρόν, δὲν ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν τύχην του, καὶ ὅτι προπάντων ἦτο ἀποφασισμένος νὰ μὴν ἐξακολουθήση τὸ ταξεῖδι του καθήμενος εἰς τὸ ὀπίσθιον ἐδώλιον τῆς ἁμάξης, ἐν τῷ μέσῳ δύο γιγαντοσώμων ἀκολούθων, βαναύσων καὶ ὀχληρῶν.

Καὶ ὅταν ὁ μικρὸς Λούλης ἔπαιρνε μίαν ἀπόφασιν, ὅλα τὰ χαμίνια τῆς Φλωρεντίας ἤξευραν, ὅτι τίποτε δὲν ἦτο ἱκανὸν νὰ τὸν μεταπείση!

Τὴν ὥραν τῆς ἀναχωρήσεως, εὑρέθη καὶ πάλιν πρὸ τῆς θυρίδος τῆς ἁμάξης. Ὁ δοὺξ κατευχαριστημένος ἀπὸ τὸ λαμπρὸν γεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀπήλαυσεν, ἠτοιμάζετο νὰ ἀνέλθῃ καί, βλέπων ἐκεῖ τὸν μικρόν, ἐστάθη δῆθεν ἔκπληκτος καὶ τῷ εἶπε:

— Ἀκόμη ἐδῶ εἶσαι;

— Μάλιστα, Ἐκλαμπρότατε, καὶ μὰ τὴν Παναγίαν, δὲν ξαναπεβαίνω ἀπὸ πίσω!

— Καὶ ἂν σὲ καθίσω διὰ τῆς βίας;

ἠρώτησεν ὁ δούξ, τὸν ὁποῖον διεσκέδαζεν ἡ παιδικὴ αὐτὴ ἐπιμονή.

— Ὁ Ἐκλαμπρότατος δὲν θὰ κάμῃ αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν, ἀπεκρίθη ἡσύχως ὁ μικρὸς μουσικός, γιατί στενοχωρεῖται βέβαια ὁλομόναχος στ' ἁμάξι, καὶ θὰ ἔκαμνε πολὺ καλλίτερα νὰ μὲ πάρῃ μέσα, γιὰ νὰ τὸν διασκεδάσω μὲ κάτι ὡραῖα τραγούδια ποῦ δὲν τὰ ἄκουσεν ἀκόμη.

Οἱ λόγοι αὐτοὶ ἔπεισαν τὸν δοῦκα, ὁ ὁποῖος πραγματικῶς ἐστενοχωρεῖτο νὰ ταξειδεύῃ ὁλομόναχος. Ἐμειδίασε, καὶ ἁρπάσας τὸν μικρὸν ἀπὸ τὸν βραχίονα, τὸν ἀνέβασε πρῶτον εἰς τὴν ἅμαξαν. Κατόπιν ἀνέβη καὶ ὁ ἴδιος.

— Ἔλα, τῷ εἶπε φαιδρῶς· κάθησ' ἐκεῖ μέσα, παληόπαιδο, καὶ δυστυχία σου ἂν κάμῃς κανένα φάλτσο!

Ὁ Λούλλης ἐθριάμβευεν! Ἐνεθρονίσθη μὲ ὅλην του τὴν ἄνεσιν εἰς τὸ εὐρύχωρον κάθισμα, ἀπέναντι τοῦ δουκός,

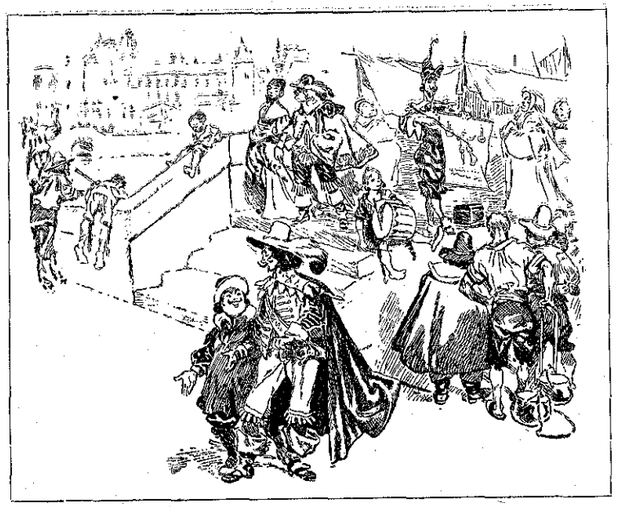

«Νὰ ἐπιτέλους τὸ Παρίσι!..» (Σελ. 229, στ. γ'.)

καὶ, διὰ νὰ δείξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην του, ἄρχισε ἀμέσως νὰ παίζῃ τὸ μανδολῖνον κρυφοκυττάζων κάθε τόσον καὶ μυκτηρίζων τοὺς δύο λακέδες, οἱ ὁποῖοι, ὄρθιοι καὶ ἀκίνητοι πρὸ τῆς θυρίδος, δὲν ἐτολμοῦσαν νὰ ἀποκριθοῦν εἰς τὸν μικρὸν αὐθάδη, κ' ἐπερίμεναν τὴν διαταγὴν νὰ ἀναβοῦν εἰς τὸ στενὸν των ἐδώλιον, ὄπισθεν τῆς ἁμάξης.

Ὁ δοὺξ ἔδωσε μετ' ὀλίγον αὐτὴν τὴν διαταγὴν καὶ ἡ ἅμαξα ἐξεκίνησε παταγωδῶς ἐπὶ τοῦ ἀνωμάλου λιθοστρώτου τῆς Ἀβινιόν.

Ὅταν ἐξῆλθαν ἀπὸ τὴν πόλιν καὶ ἠκολούθησαν τὴν βασιλικὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Ὀράγγην, ὁ μικρὸς Λούλλης ἐδήλωσεν εἰς τὸν κύριόν του ὅτι θὰ τοῦ ἐτραγουδοῦσεν ἕνα ὡραῖον «Νανούρισμα», τὸ ὁποῖον θὰ τὸν ἀπεκοίμιζεν ἐντὸς πέντε λεπτῶν τῆς ὥρας.

Μετ' ὀλίγον τῷ ὄντι ὁ δοὺξ ἐκοιμᾶτο μακαρίως ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, ἐνῷ ὁ Λούλλης, καθήμενος ἀνέτως ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του, διέκοπτεν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ἄσμά του, συλλογιζόμενος πόσον καλὰ ἔκαμε νὰ ἐπιμείνῃ... Τὸ ταξεῖδί του τῶρα ἦτο πράγματι ἀναπαυτικώτατον. Οὔτε σκόνη, οὔτε φλογερὸς ἥλιος, οὔτε ἐνοχλητικὴ συντροφιά... Εἰς τὸν ἀκόλουθον σταθμόν, ὁ Λούλλης, χωρὶς νὰ ἐρωτήση κανένα, ἀνῆλθε κ' ἐκάθησε πάλιν μέσα εἰς τὴν ἅμαξαν, ὁ δὲ δοὺξ, τὸν ὁποῖον εἶχε διασκεδάσει πραγματικῶς ἡ μουσικὴ καὶ ἡ χαριτωμένη φλυαρία τοῦ παιδίου, τοῦ τὸ ἐπέτρεψε πλέον χωρὶς ἀντίρρησιν.

Ἐκάθησαν μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Λυών, διὰ νὰ διορθώσουν τοὺς τροχοὺς τῆς ἁμάξης. Καὶ μετὰ μίαν ἑβδομάδα, χωρὶς ἄλλο ἐπεισόδιον, ὁ δοὺξ Γκίζης μετὰ τῆς ἀκολουθίας του εἰσήρχετο εἰς τὸ Παρίσι, διὰ τῆς πύλης τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Τὰ δῶρα τοῦ δουκὸς Γκίζη

Ὅπως ὅλα τὰ παιδιά, καὶ ὁ μικρὸς Λούλλης εἶχε σχηματίση διὰ τὸ Παρίσι μίαν ἰδέαν ἐντελῶς ψευδῆ. Ἐφαντάζετο ὅτι εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐξακουστὴν ἐκείνην πρωτεύουσαν, θὰ εὕρισκε παλάτια ὀλόχρυσα καὶ δρόμους στρωμένους μὲ διαμάντια.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὸ Παρίσι κάθε ἄλλο ἦτο παρὰ τοιαύτη χώρα μυθική. Ἡ ἅμαξα διέσχισε τὰ λαϊκὰ προάστεια τοῦ Ἁγίου Διονυσίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου, ὁ δὲ Ζὰν-Μπαττίστας εἶδεν ἁπλούστατα μίαν πόλιν, ὡς ἐκείνην ποῦ περιέγραφεν ὁ Σκαρρών, ὁ κωμικὸς ποιητὴς τῆς ἐποχῆς, εἰς αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Σπήτι' ἀνάκατα πολλὰ
Μαγαζειὰ πολὺ πτωχά,
Καβαλῖνες εἰς τοὺς δρόμους,
Καὶ παλάτια, κ' ἐκκλησιές,
Γέφυρες καὶ φυλακές...

Εὐτυχῶς, ἅμα ἐπέρασαν καὶ τὴν Νέαν Γέφυραν, ἡ κακὴ αὐτὴ ἐντύπωσις κάπως ἐξηλείφθη.

Ἡ Νέα Γέφυρα ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ ὑπαίθρια πρατήρια, ἀπὸ τσαρλατάνους, ἀπὸ θαυματοποιούς, ἀπὸ μουσικούς.

«Δόξα σοι ὁ Θεός! — ἐσυλλογίσθη ὁ Λούλλης'—νὰ ἐπὶ τέλους τὸ Παρίσι!» Ἀλλ' ὅταν εἰσῆλθον εἰς τὴν νησίδα τοῦ

Ἁγίου Λουδοβίκου, ὅπου εὑρίσκετο τὸ αὐστηρὸν μέγαρον τῶν Γκίζη, ὁ Ζὰν-Μπαττίστας ἤρχισε πάλιν νὰ συλλογίζεται ὅτι δὲν ἄξιζε τὸν κόπον νἀφίσῃ κανεὶς τὴν Φλωρεντίαν, διὰ νὰ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς πόλιν τόσῳ μαύρην καὶ ἄσχημην . . .

Ἡ ἅμαξα ἐπέρασεν ἀπὸ μίαν μεγάλην πύλην εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐλὴν τοῦ μεγάρου, ὅπου ὅλον τὸ ὑπηρετικὸν εἶχε μαζευθῆ, περιμένον τὴν ἄφιξιν τοῦ δουκός.

Ὁ Ζὰν-Μπαττίστας ἐπήδησε μὲ μεγάλην ἀνακούφισιν, διότι τὰ πόδια του ἦσαν μουδιασμένα ἀπὸ τὸ μακρὸν ταξεῖδι, ἡτοιμάσθη δὲ νἀναβῇ τὴν μαρμαρίνην κλίμακα τῆς εἰσόδου, ὅταν ὁ δοὺξ τὸν ἐφώναξε:

— Μεῖνε ἐδῶ, μικρέ, θὰ ξαναφύγουμε ἀμέσως.

— Πάλι; εἶπεν ὁ Λούλλης ἀπογοητευμένος καὶ γιὰ ποῦ;

— Θὰ τὸ ἰδῆς, ἀπεκρίθη ὁ δοῦξ, ὁ ὁποῖος ἔδωσεν ἀμέσως διαταγὴν νὰ ἑτοιμασθῆ ἡ ἐπίσημος ἅμαξά του καὶ νὰ φορτωθοῦν εἰς αὐτὴν μερικὰ δέματα, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο εἰς τὴν ταξειδιωτικήν. Καὶ ἔπειτα ἀνέβη εἰς τὰ δωμάτιά του διὰ νὰ εὐπρεπισθῆ.

(Ἕπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 ΜΑΪΟΥ

Δημοσιεύω ἐδῶ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν μου, τὴν κίνησιν τοῦ Ξεσπαθώματος μέχρι τέλους Μαΐου. Χάριν συντομίας, αὐτὴν τὴν φοράν, σημειόνω πλησίον κάθε ὀνόματος ἢ ψευδωνύμου *ἕνα* μόνον ἀριθμόν, ὁ ὁποῖος σημαίνει γενικῶς τὸ ποσὸν τῶν διατεθέντων φύλλων, εἴτε διὰ συνδρομητῶν, εἴτε δι' ἀγοραστῶν, εἴτε καὶ κατὰ τοὺς δύο τρόπους:

Σύλλογος «Μέφις» ἐν Καΐρῳ, 1452.—Σύλλογος «Ὡραία Χίος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 1301.—*Χορὸς τοῦ Ζαλόγκου*, 953.—Σύλλογος «Ἀγὼν» ἐν Μυτιλήνῃ, 767.—*Ὁμὰς Φοίβου Εὐρώτα, Ἐλπιδοφόρου, Γαλανολεύκου Σημαίας*, 752.—Σύλλογος «Νέοι τῆς» ἐν Χανίοις, 750.—Σύλλογος «Ἕνωσις» ἐν Χανίοις, 693.—*Καρυδαλὸς τοῦ Αἵμου*, 676.—*Ἐρυθρὰ Γαλέρα*, 540.—«Ἐλπιδοφόρος Ὁμὰς» ἐν Βόλῳ, 434.—*Ἀπομακρυσμένο Ἑλληνόπουλο*, 416.—*Ἀθάνατος Ἑλλάς*, 416.—Ἀγλαΐα Γεωργιάδου, 364.—*Μακεδονικὸς Πόθος*, 346.—*Πεταλοῦδα τοῦ Ἀγροῦ*, 338.—*Φῶς τῆς Νυκτός*, 324.—*Ἀντάρτης*, 286.—*Ρυγολέττος*, 269.—Παρασκευὰς Γ. Ζερβός, 260.—Γεώργ. Εὐγ. Ζαλοκώστας, 260.—*Βυζαντινὸ Ἀηδόνι*, 260.—*Φλοῖσβος τῆς Θαλάσσης*, 259.—*Ναυτόπαις τῆς Θυέλλης*, 239.—Εὐάγγ. Κ. Δογινός, 238.—*Κυρία Παράξενη*, 234.—Ζωὴ Ν. Φραγκούδη, 208.—*Χαρὰ Θεοῦ*, 208.—*Μυρόεσσα Φύσις*, 198.—*Μυροβόλος Χαραυγή*, 182.—Φεβρωνία Νάζαρη, 182.—Σύλλογος «Δρᾶσις» ἐν Ἀθήναις, 160.—Δέσποινα Ν. Ἀποστολέρη, 156—*Ζήτω ἡ Διάπλασις*, 156.—*Ἀυναυγὲς Σμύρνης*, 156.—*Κυανόλευκον Λάβαρον*, 156.—Μαρία Παπαριστείδου, 156.—*Περιπλανώμενος Ἀθηναῖος*, 156.—*Ἐθνικὸν Ἰδεῶδες*, 143.—Σύλλογος «Ἁγία Σιὼν» ἐν Ἱεροσολύμοις, 143.—*Ἐρνάνης*, 130.—Ἀνδρομάχη Κορκοτζάκη, 130.—*Ὁμὰς: Ἱερὰ Ἀλτις καὶ Μαραμένη Φύσις*, 130.—*Λευκὸν Κρῖνον*, 130.—Σύλλογος «Ἐλπίς» ἐν Μιτυλήνῃ, 130,—*Θυελλώδης Οὐρανός*, 121.—Θρηρεία Κ. Βασιάδου, 104.—Μιχαὴλ Γερασιμίδης, 104.—*Ἠχὼ τῆς Καρδίας*, 104.—*Λάβαρον τοῦ Πανεπιστημίου*, 104.—*Θαυμάστρια τοῦ Βερναδάκη*, 104.—*Πατησιώτισσα Πυργοδέσποινα*, 104.—Ἀχιλλεὺς Γ. Θεοδωρίδης, 104—Κωνστ. Κουκκίδης, 104.—Οὐρανία Κ. Κασνέτση, 104.—*Ἐλπὶς τῆς Ἐλευθερίας*, 104.—Καλλιόπη Ἀθ. Λεμονίδου, 104.—Εὐφροσύνη Μπαχᾶ, 104.—Ζαχαρίας Μητσάκης, 104.—*Πλοίαρχος Νέμος*, 104.—Ἀρ. Κ. Νικολαρεΐζης, 104.—*Ἑλληνικὴ Ἀΐγλη*, 104.—Σεβαστόπουλος καὶ Ἀναστασιάδης, 104.—*Κόρη τῆς Κάσσου*, 104.—*Μαγεμένο Ἀκρογιάλι*, 104.—Περικλῆς Χρ. Σπύρου, 104.—*Ἀνδριὰς τοῦ Κολοκοτρώνη*, 104.—*Ζίνα*, 104.—*Κύκνος Μιτυλήνης*, 104.—*Φοῖβος*, 104.—Φιλομήλα καὶ Δωροθέα Β. Νώτη, 104.—*Γέρος τοῦ Μωρηᾶ*, 104.—Μαρία Θ. Λογοθέτου, 104.—Χρ. Μ. Χαραλαμπίδης, 104.—Σινίτσα Κορμπέτη, 104.—Γ. Ι. Κορνάρος, 104.—Γεώργ. Κ. Ζέρρος, 104.—*Μικρὸς Διαβολάκος* καὶ *Μικρὸς Δόγης*, 104.—Ἀμαλία Ξανθοπούλου, 104.—Χρηστίνα Καρρέρ, 104.—Δημήτριος Ν. Ἀβραμίδης, 104.—*Χιόνι τοῦ Ταϋγέτου*, 117.—*Γλυκοχάραγμα*, 91.—*Ἀργυροδίνης Πηνειός*, 88.—Μαρία Ἰατροῦ, 78.—*Μελαχροινὴ Ἀφροδίτη*, 78.—*Ἐλεύθερος Ἕλλην*, 78.—*Χρυσῆ Καρδιά*, 78.—*Γλυκεῖα Ἐλπίς*, 78.—Κωστῆς Γιαλούρης, 78.—Ἑλένη Γ. Καραλιώτου, 78.—Ἀναστ. Π. Γραμματικόπουλος, 78.—Ἀνάργυρος Β. Σακελλαριάδης, 70.—*Φιλόπατρις Ἕλλην*, 65.—Ἡλίας Κ. Ἀποστολίδης, 54.—Ἀνδρέας Κ. Ἀράπης, 52.—*Ὀνειροπόλος τῆς Ἁγίας Σοφιᾶς*, 52.—*Μάρκος Αὐρήλιος*, 52.—Μαρία Σπ. Ἀναγνώστου, 52.—*Αὔρα τῆς Νεότητος*, 52.—*Μαραθονωδρόμος*, 52.—Ἀνδρονίκη Γ. Ἀνδρονίκου, 52.—Ἰσαὰκ Ἀφβονιάδης, 52.—Ἀρ. Βεκιαρέλης, 52.—Ἀναστ. Κ. Βαλιούλης, 52.—*Ἔνδοξος Ὕδρα*, 52.—Δημ. Σ. Γεωργόπουλος, 52.—Μενελ. Γρηγοριάδης, 52.—Ἀναστ. Κ. Γεωργόπουλος, 52.—*Κίρκη*, 52.—Δημ. Α. Γκίζης, 52.—*Ἀδροφίλητος Ἥώς*, 52.—*Πικριδιανὴ Μέλισσα*, 52.—Θεόδ. Α. Δεσύλλας, 52.—Πίτσα Ν. Δρίδα, 52.—Δημ. Δημητρόπουλος, 52.—*Ποιμενὶς Μυρτώ*, 52.—*Χρυσόμαλλον Δέρας*, 52.—*Πίστις-Πατρὶς*, 52.—*Εὐτυχὴς Θνητή*, 52.—*Κυρία Σκαρφαλόστρα*, 52.—*Ἀφρόκοινο*, 52.—*Μαργαρίτα Στέφα*, 52.—*Κυματόβρεκτο Νησί*, 52.—*Ρέμβη*, 52.—Ἐριφίλη Δ. Καψιμάλη, 52.—Μιλτ. Κουντουρᾶς, 52.—*Σκηπίων ὁ Ἀφρικανός*, 52.—*Ἀντάρτης τοῦ Σπιτιοῦ*, 52.—Σωκρ. Σ. Κουσουνῆς, 52.—Ὄλγα Θ. Καζιάνη, 52.—*Ἀραπάκος*, 52.—*Ξανθὸ Ἐγλεζόπουλο*, 52.—*Δούκισσα τῶν Σαλώνων*, 52.—Νικ. Λυκιαρδόπουλος, 52.—Σ. Λαέβαΐος, 52.—Ματθίλδη Λινδερμαΐερ, 52.—*Φλοῖσβος τοῦ Ρύακος*, 52.—Δέσποινα Σ. Μαλλίδου, 52.—Ἀντώνιος Μαρκαντωνάκης, 52.—*Γιάννης Ἀγιάννης*, 52.—*Μικρὸς Πολωνός*, 52.—*Συριανὴ Ξανθούλα*, 52.—*Θαλασσοπταμούσης*, 52.—Ξενοφῶν Δ. Μέγας, 52.—Ἰωσηφίνα Μαρκεζίνη, 52.—Μαρία Μπάλτα, 52.—*Ἐθνικὸς Ὕμνος*, 52.—*Ἄνθος τοῦ Πηλίου*, 52.—*Χρυσόπτερος Νίκη*, 52.—Λάζαρος Παπαπαναγιώτου, 52.—*Μυρμηδών*, 52.—*Βασιλεὺς τῆς Νυκτός*, 52.—*Ἑλληνικὸν Κλέος*, 52.—Δημ. Πρωτοπαπᾶς, 52.—*Μόνωσις*, 52.—Ἀδελαΐς Παπαμάρκου, 52.—Ἑλένη καὶ Μαρία Γ. Πετραλιᾶ, 52,—Πέπω Δ. Παράσχου, 52.—*Εὐχὴ τῆς Πατρίδος*, 52.—*Ξενητευμένη Ἑλληνίς*, 52.—*Βασιλεὺς τῶν Χρυσανθέμων*, 52.—*Ἐλπιδοφόρος Ἑλληνοπούλα*, 52.—*Κυρία δὲν μὲ Μέλει*, 52.—*Ξανθὴ Μουσμέ*, 52.—Θεώνη Σιμάτου, 52.—Ἰωάννα Σπαθέρα, 52.—*Ἀνεμώνη*, 52.—Βιργινία Ἀθ. Χρηστοπούλου, 52.—*Ξεπεσμένος Λόρδος*, 52.—*Ὑπερήφανο Ἑλληνόπουλο*, 52.—Μαίρη Νικολαΐδου, 52.—Μαρίκα Θ. Τεμπονέρα, 52.—*Αὔρα τοῦ Ζαππείου*. 52.—Εὐτυχία Κ. Μποΐου, 52.—Νικόλ. Λιακόπουλος, 52.—*Ρεμβάζουσα Καρδία*, 52.—Εὐτέρπη Κ. Λευίτη, 52.—Ἀθηνᾶ Α. Χριστοδούλου, 52.—*Ἀθάνατος Ψυχή*, 52.—Ἀριστ. Α. Ἐμπειρίκος, 52.—*Ἀλατοκοῦκι*, 52.—Α. Α. Γεωργακάτου, 52.—*Ἀτρόμητος Γυμνασιόπαις*, 52.—*Μουσηγέτης Ἀπόλλων*, 52.—Ἀγλαΐα Βαρότση, 52.—Κικὴ Κονιαβίτου, 52.—Ἰωάννης Τ. Καρακιοζίδης, 52.—Μαρία Κώστογλου, 52.—*Ἑλληνικὴ Φουσταν*έλα, 52.—Χρυσαλλὶς Μαμάκου, 52.—Μαρουδὼ Χ. Σουβαλτζῆ, 52.—Ἀνδρονίκη Χρ. Γεωργιάδου, 52.—Εὐαγγελία Ἀποστολίδου, 52.—Μαγδαληνὴ Π. Μακρῆ, 52.—Ἀμαλία Μπήτζιου, 52.—Μιχαὴλ Δ. Καλλιγᾶς, 52.—Ὄλγα Γ. Κοττάκη, 52.—Σοφία Γ. Σωτηρίου, 52.—Ἑλένη Ξανθοπούλου, 52.—Γεώργιος Ι. Οἰκονομίδης, 41.—*Ἡρωΐς τοῦ Μεσολογγίου*, 41.—*Κρίτων*, 39.—Δημ. Σ. Σάγιας, 35.—*Αὐτόνομος*, 30.—*Φῶς τῆς Αὐγῆς*, 27.—*Ἀμίλκας Βάρκας*, 27.—*Σπινθηροβόλος Ἄρκτος*, 26.—Μαρία Τσιλιμίγκρα, 26.—*Ἀρχαία Ἑλλάς*, 26.—*Δαναΐδης*, 26.—*Καρδία Παλαιολόγου*, 26.—*Ὑπερήφανο Σαμιωτόπουλο*, 26.—*Ἰονικὴ Αὔρα*, 26.—Ρουμπίνη Πρωτοπαπᾶ, 26.—*Κρυσταλισμένο Δάκρυ*, 26.—Γ. Χ. Ἀναγνωστιάδης, 26.—*Μέγας Ἀλέξανδρος*, 26.—*Ἀργεῖος Ἑρμῆς*, 26.—Εὐγενία Α. Κανζηλιέρη, 26.—Λεωνίδας Κ. Σταυρῆς, 26.—*Ταπεινὸ Γιασεμί*, 24.—Γεώρ. Ι. Χαρτοφύλαξ, 23.—*Πειραιωτάκι*, 20.—*Ἄγγελος τῆς Ἐλπίδος*, 19.—*Γυμνασιόπαις*, 17.—Εἰρήνη Ἀγγελάκη, 26.—*Μεγάλη Ἰδέα*. 14.—Ἀνθὴ Α. Μεσσηνέζη, 13.—*Ρέα Σιλβία*, 13.—Παντελῆς Νταμίρης, 13.—Γεώργιος Ν. Μωραϊτίνης, 13.—*Καρακάξα*, 13.—*Ἑλληνικὸς Ἀστήρ*, 11.—Σωτ. Ἀλ. Καρακλῆς, 10.—*Ροδοστεφανωμένος Ἥρως*, 10.

*

Διετέθησαν λοιπὸν ἐν ὅλῳ διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος 27,009 φύλλα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος διαιρούμενος μὲ τὸ 52, μᾶς δίδει συνδρομὰς ἐτησίας 519 1/2. Εἴχαμεν μέχρι τέλους Μαρτίου 432, ἄρα προσετέθησαν κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μάϊον περὶ τοὺς 90 συνδρομητάς. Ἡ προσθήκη αὐτὴ δὲν ἀρκεῖ βέβαια διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν τῶρ' ἀμέσως τὸ σχέδιον τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου. Ἐλπίζομεν ὅμως νὰ τὸ πραγματοποιήσωμεν ἀργότερα, καὶ πρὸς τοῦτο:

Παρατείνεται ἀκόμη ἡ προθεσμία τοῦ Εἰδικοῦ Ξεσπαθώματος καὶ τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀνανεώσεως μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν Γ' κλήρωσιν τοῦ Λαχείου μας, μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

Τότε θὰ λήξῃ συγχρόνως καὶ ὁ Η' Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος ἐν γένει διὰ τὸ 1908, ὁ ὁποῖος θὰ ἔλγῃτε τέλος Νοεμβρίου, τὰ δὲ ἀποτελέσματα μὲ τὰ βραβεῖα θὰ δημοσιευθοῦν εἰς ἓν τῶν πρώτων φύλλων τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου.

Οἱ ἀπαιτούμενοι νέοι-συνδρομηταὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς πολυτελοῦς ἐκδόσεως εἶνε ὀλίγοι. Μὲ κάτι νέους συνδυασμοὺς ποὺ ἔκαμα, ἀρκεῖ νὰ προστεθοῦν ἀκόμη διὰ τοῦ ἐφετεινοῦ ξεσπαθώματος *500 μόνον συνδρομηταί*, καὶ τότε ἀφεύκτως, μὲ τὸ νέον μας ἔτος, ἀρχίζομεν τὴν πολυτελῆ ἔκδοσιν. Ἀλλὰ οἱ φίλοι μας πρέπει νὰ τὸ πάρουν μὲ τὴν καρδιά των καὶ νὰ μὴ καταδεχθοῦν νὰ ματαιωθῇ τὸ σχέδιόν μας διὰ 500 συνδρομητάς. Αὐτοὶ πρέπει νὰ γίνουν ἀφεύκτως μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Ἀντωνάκης ἀκούει τὴν γάτα νὰ ροχαλίζῃ ἡσυχασμένη κοντὰ στὸ τζάκι, καὶ φωνάζει:

— Μαμμά, διώξε τὴν ψυφίνα ἀπ' τὴ φωτιά, γιατὶ θὰ ψηθῇ. Δὲν τὴν ἀκοῦς ποῦ ἄρχισε νὰ βράζῃ;

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Φιλευθέρας Ἑλληνίδος

***

Ὁ Κουφιοκεφαλάκης ὑπηρέτης.

—Ὅταν ξέρω ποῦ εἶνε ἕνα πρᾶγμα, μπορεῖτε νὰ ἠσυχάσετε πῶς τὤχασα;

—Ὄχι βέβαια.

—Ἤλοιπόν... τὰ λεπτὰ ποῦ μοῦ δώσατε νὰ ψωνίσω, μοῦπεσαν στὴ θάλασσα. Ξέρω ποῦ εἶνε, δὲν ἐχάθηκαν. Δόστε μου τώρα ἄλλα!

— ! ! ! !

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀγκαθάκι

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,,

ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Καθὼς εἴπαμεν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, σήμερον δημοσιεύονται καὶ *αἱ τελευταῖαι* δωρεὰν προτάσεις, ἐξ ὅσων μοῦ εἶχαν προαποσταλῆ. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου δὲν θὰ δημοσιεύωνται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν, *παρὰ μόνον αἱ πληρωμέναι*, κατὰ τὸ γνωστὸν ἤδη τιμολόγιον.

ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ

Τὴν 10 Ἰουνίου ἔληξεν ἡ προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν Συλλογῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων διὰ τὸν 108ον Διαγωνισμόν, καὶ οὐδεμία πλέον Συλλογὴ γίνεται δεκτή.

Ἐπίσης ἔληξε καὶ ἡ προθεσμία πρὸς ἀποστολὴν Ἀπαντήσεων εἰς τὴν 27ην Κυριακήν, καὶ ἤρχισεν ἡ κατάταξις τῶν ληφθεισῶν διὰ νὰ ἑτοιμασθῇ ἡ κρίσις.

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

Ὁ Σύλλογος «Ἀλμυρὸς» ἐνέγραψε διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν τὸν ὑπ' ἀριθ. 14 ἐ. ἔ. συστηθέντα ἄπορον ἐν Βόλῳ.

Ὁ ἐν Μυτιλήνῃ Σύλλογος «Ἐλπίς» ἐνέγραψε διὰ τὴν β' ἑξαμηνίαν τὸν ὑπ' ἀριθ. 15 συστηθέντα ἄπορον ἐν Φαρσάλοις.

Ἡ *Μυρόεσσα Φύσις* ἐνέγραψε διὰ τὴν δ' τριμηνίαν ἐ. ἔ. τὴν ὑπ' ἀριθ. 18 τοῦ 1906 συστηθεῖσαν ἄπορον.

Εὖγε εἰς τοὺς καλοὺς Συλλόγους καὶ τὴν καλήν μου φίλην!

Χαριτωμένο τὸ γραμματάκι σου μὲ τοὺς πανσέδες, *Ἀνθοῦσα Νεότης*! Ἐννοῶ καλὰ διατί δὲν μοῦ γράφεις συχνὰ αὐτὸν τὸν καιρόν. Αἱ ἐξετάσεις δὲν χωρατεύουν! Ἀλλ' ἂς εἶνε! ἔρχονται γρήγορα αἱ διακοπαί, — καὶ τότε...

Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως, χαίρω πολὺ ποῦ σοῦ ἐπέρασεν ἡ τεμπελιὰ καὶ ἀπεφάσισες νὰ μοῦ γράψῃς ὕστερ' ἀπὸ τρεῖς μῆνες. Ἂς ἐλπίσω ὅτι σοῦ ἐπέρασεν ὁριστικῶς. Δὲν μοῦ ἀρκεῖ βλέπεις νὰ μὲ ἀγαποῦν. Θέλω καὶ νὰ μοῦ τὸ δείχνουν.

Λευκὸν Κρίνον, ἐλογάριαζες χωρὶς τὸν ξενοδόχον... Κ' ἐγὼ ἤλπιζα, ἤμουν σχεδὸν βεβαία, ὅτι μὲ τὴν νέαν ἑξαμηνίαν θὰ ἤρχιζα τὴν πολυτελῆ ἔκδοσιν, ἀλλὰ δυστυχῶς διεψεύσθην. Νὰ ἰδοῦμε τώρα τί θὰ γίνῃ. Θὰ τὰ καταφέρωμεν νἀρχίσωμεν μὲ τὸ νέον ἔτος; Ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται.

Μὲ μεγάλην μου χαράν, *Ἑλένη* καὶ *Ναυσικᾶ Κ. Σ.* ἀδελφαὶ παλαιῶν καὶ ἀλησμονήτων μου φίλων, σᾶς κατατάσσω εἰς τὸν κύκλον μας. Ἀλλ' ἀφεύκτως πρέπει νὰ λάβετε ψευδώνυμον, διότι διαφορετικὰ δὲν σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ συμμετέχετε οὔτε εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, οὔτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν. Ἀλλαξαν, βλέπετε, οἱ κανονισμοί!

Σοῦ ἔστειλα τὰ τετράδια, *Γέρω τοῦ Μοριᾶ*. Τὸ «Μυστηριῶδες Ἔγκλημα» θὰ τελειώσῃ, λογαριάζω, τὸν Σεπτέμβριον ἢ ἀρχὰς Ὀκτωβρίου. Τὸ νέον θαυμάσιον μυθιστόρημα «Μικρὸς Παραμάγειρος, μέγας Μουσικός!» θὰ ἐξακολουθήσῃ ὅλην τὴν ἐξαμηνίαν.

Κόρη τῆς Μακεδονίας, εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις καὶ γράφε μου συχνὰ τώρα ποῦ ἔγινε καλὰ ὁ μπαμπᾶς καὶ σοῦ ἐπέρασε καὶ τὸ χέρι. Φίλησέ μου τὸν Γῶγον.

Ἡ *Ἀθάνατος Ἑλλὰς* μοῦ γράφει αὐτά: «Μὰ γιατὶ λοιπὸν οἱ περισσότεροι φίλοι μας ἀδιαφοροῦν; Δὲν σ' ἀγαποῦν; Εἶνε ποτὲ δυνατόν; Ὄχι! ὄχι! Πρέπει νὰ συλλογισθῶμεν ὅτι τὸ ξεσπάθωμα εἶνε ζήτημα ἐθνικῆς φιλοτιμίας. Πῶς λοιπὸν ἡ καίμενη ἡ Ἑλλὰς νὰ ἐλπίζῃ εἰς ἡμᾶς, ἀφοῦ δὲν κατορθώνωμεν νὰ τελειοποιήσωμεν τὸ μόνον παιδικὸν περιοδικόν;» Αὐτὸ λέγω κ' ἐγώ...

Πλοίαρχε Νέμε, πολὺ ἐνδιαφέροντα τά περὶ μεταξοσκώληκος. Ὅσον διὰ τὴν ἀξίαν μερικῶν ψευδωνύμων, τὴν ὡραιότητα κτλ. δὲν εἰμπορῶ νὰ εἴπω τίποτε,—μολονότι συμφωνῶ μὲ ὅσα γράφεις,— διὰ νὰ μὴν ἐπηρεάσω τοὺς ἐκλογεῖς.

Κλαυσίγελως Ζωή, τὸ ψευδώνυμον τοῦτο σοῦ ἐνεκρίθη εἰς τὸ 25ον φύλλον. Ἀκόμη δὲν τὸ εἶδες;

Δάκρυ τοῦ Χριστοῦ, χόρευε λοιπὸν τώρα... ἰδοὺ ἡ πρώτη πρὸς σὲ ἀπάντησίς μου. Σὲ συγχαίρω διὰ τὰς λαμπρὰς ἐξετάσεις.

Θεὰ τῆς Ἀγάπης, ἐγνώρισες ἐπιτέλους τὴν *Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα*; Περιμένω τὸ ξεσπάθωμα καὶ τὴν συνέχειάν του.

Ὡραίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔγραψαν αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς: *Φοῖβος Εὐρώτας, Ρεμβάζουσα Καρδία, Ἀνθισμένη Ἀμυγδαλιά, Φίλη τῶν Ἀνθέων, Κίρκη, Μελαγχροινὸ Ἑλληνόπουλο* καὶ *Ὀνειροπόλος Ψυχή*.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιώματος φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1908. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνήκουν εἰς ἀγόρια, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: *Γλυκειὰ Ἐλευθεριά*, κ. (Σ. Κ.) *Ἀμαδρυάς*, κ. (+) *Μπεκροκαγάτα*, κ. (X) *Χατζηκουμπούρας*, α. (...) *Νύκτιον Σκότος*, α. (Ν. Δ.) *Σεληνολάτρις*, κ. (Μ. Σ.) *Στοιχειωμένο Παλάτι*, α. *Λουλοῦδι τοῦ Βουνοῦ*, α. (Π. Π.) *Γλυκὸ Χαμόγελο*, κ. (Λ. Π.) *Ρυβεσπιέρος*, α. (Γ. Π.) *Ἀράχνη*, κ. (Ε. Π.) *Ἀναγέννησις τοῦ Ἑλληνισμοῦ*, α. (μεταβίβασις ψευδωνύμου δὲν γίνεται) *Ἀστεροειδεῖς Οὐρανός*, α. *Μαγεμένο Δακτυλίδι*, α. (Ι. Κ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Κατὰ τὰ δηλωθέντα εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, κροτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται ἐὰν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῆς καταχωρίσεως: Διὰ τρεῖς μόνον προτάσεις, λεπτὰ 25. Διὰ τὰς ἐπιπλέον τοῦ ἰδίου φύλλου, 5 λεπτὰ ἡ λέξις.

[Προτείνουν μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, πρὸς τοὺς ἔχοντας ψευδώνυμον ἐπίσης ἰσχύον διὰ τὸ ἔτος τοῦτο. Προτάσεις μὲ ὀνόματα, ἢ μὲ ψευδώνυμα κατηργημένα, δὲν δημοσιεύονται].

Μικρὰ μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλλάξουν: τὸ *Πίστις-Πατρὶς* μὲ τὸν *Μαρμαρωμένον Βασιλιᾶν*, *Ὕμνον τῆς Ἐλευθερίας* καὶ *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν*—ὁ *Κῆρυξ τοῦ Δικαίου* μὲ τὴν *Μεγάλην Ἑλλάδα*, *Ἑσπερίαν Αὔραν* καὶ *Μελαχροινὸ Ἑλληνόπουλο*—ἡ *Κυανόλευκος Σημαία* μὲ τὴν *Πρωταγωνίστριαν*, *Ἐμπνευσμένον Μουσικὸν* καὶ *Ἀραπάκι*—ὁ *Ναυαγὸς τῆς Σαλαμῖνος* μὲ τὴν *Ἔνδοξον Σαλαμῖνα* καὶ *Εὐανθῆ Χίον*—ὁ *Ροδοστεφανωμένος Ἕλλην* μὲ τὴν *Συριανὴν Ναυτοπούλαν* καὶ *Πτερόεσσαν Ἐλπίδα*—ἡ *Μυρόεσσα Φύσις* μὲ τὴν *Χρυσόφτερην Ἐλπίδα*, *Βασίλισσαν τῶν Κυμάτων* καὶ *Ἐλπίδα τῶν Δυστυχῶν*—ἡ *Ἀνεμώνη* μὲ τὴν *Δυστυχῆ Ὑπαρξιν*, *Πάσχουσαν Ἑλλάδα* καὶ *Θυμάρι τοῦ Βράχου*—ἡ *Ἔνδοξος Ἐλευθερία* μὲ τὴν *Εὐχὴν τῆς Μάνας*, *Μαρμαρωμένον Βασιλιᾶν* καὶ *Ἔξυπνον Βλάκα*—ἡ *Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου* μὲ τὴν *Πέτραν τοῦ Ὁμήρου*, *Μελαχροινὴν Χιώτισσαν* καὶ *Ξανθὴν Μουσμέ*—τὸ *Μενεξεδένιο Ὄνειρο* μὲ τὸ *Πίφ Πάφ Πούφ*, *Κλάδον Ἀμυγδαλέας καὶ Ἰωνικὴν Αὔραν*—ἡ *Μυροβόλος Χαραυγὴ* μὲ τὴν *Μυρόεσσαν Φύσιν*, *Γαργαφίαν Κρήνην* καὶ *Ἀνεμώνην τοῦ Βουνοῦ*—ὁ *Ἔξυπνος Βλάκας* μὲ τὸν *Μαρμαρωμένον Βασιλιᾶν*, *Νικηφόρον Οὐρανὸν* καὶ *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν*—ἡ *Ἐθνικὴ Σημαία* μὲ τὴν *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν*, *Χιακὸν Οὐρανὸν* καὶ *Ἀστέρα τῆς Εἰρήνης*—τὸ *Ὑπερήφανο Σαμιωτόπουλο* μὲ τὸν *Θολοποταμούσην*, *Λήθην* καὶ *Δικηγόρον τῶν Συνδρομητῶν*—ἡ *Φιλόπατρις Ἑλληνοπούλα* μὲ τὴν *Ἑλληνικὴν Φουσταν*έλλαν, *Ἔνωσις ἢ Θάνατος*, καὶ *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα*—τὸ *Μενεξεδένιο Μπουκετάκι* μὲ τὸ *Κυπριακὸν Ἄνθος, Χορὸν τοῦ Ζαλόγγου* καὶ *Μελαγχολικὴν Καρδίαν*—τὸ *Ἀφρόκοινο* μὲ τὴν *Παρίαν Κόρην*, *τῆς Φράκης τ' Ἀγριολούλουδο* καὶ *Ρέμβην*—ἡ *Πόπη τοῦ Ἔρως* μὲ τὴν *Μυροβόλον Χαραυγήν*, *Χρυσόφτερην Ἐλπίδα* καὶ *Κλάδον Ἀμυγδαλέας*—ἡ *Λησμονημένη Ἀνεμώνη* μὲ τὴν *Μυροβόλον Χαραυγήν*, *Χρυσόφτερην Ἐλπίδα* καὶ *Μονάκριβην Ξανθούλαν*—ἡ *Γαργαφία Κρήνη* μὲ τὴν *Κλαυσίγελων Ζωήν*, *Μαραμένην Γαζίαν* καὶ *Δούκισσαν τῆς Κεφαλληνίας*—τὸ *Λευκὸν Κρίνον* μὲ τὸ *Ἄνθος τῆς Αἰγύπτου*, *Ἑλληνικὴν Δόξαν* καὶ *Πτερόεσσαν Ἐλπίδα*—ἡ *Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως* μὲ τὴν *Αἰγυπτίαν Βασιλόπαιδα*, *Μελαχροινὴν Ἀφροδίτην* καὶ *Σονέταν Μπετόβεν*—ἡ *Ἀνθοῦσα Νεότης* μὲ τὸν *Ἀντάρτην*, *Δεκαοκταέτιδα Ὀνειροπόλον* καὶ *Ἀλεξανδρινὴν Ἀριστοκράτιδα*—ἡ *Γλυκεῖα Ἐλπὶς* μὲ τὴν *Ρεμβάζουσαν Καρδίαν*—ἡ *Ἀθάνατος Ἑλλὰς* μὲ τὸ *Ἔνωσις ἢ Θάνατος*, *Μελαγχροινὴν Χιώτισαν* καὶ *

μαι καλὴν ἐπιτυχίαν·) *Φιλοπάτριδα Ἑλληνοπούλαν* (ὡραῖα μοῦ περιγράφεις τὴν συγκίνησιν τῶν ἐξετάσεων! τετράδια ἔστειλα·) *Ὄρος Πάγος* (ἔστειλα·) *Ὑπερήφανο Σαμιωτόπουλο Ἠλιούδαν, Μῆλον τῆς Ἔριδος* (ἔστειλα·) *Μαραμένην Φύσιν* (δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ σταλῇ ὀπίσω· διώρθωσα ἐγὼ τὸ λάθος·) *Ἰατρὸν τῶν Σοφῶν* (δυστυχῶς ὁ χρυσοχόος δὲν μοῦ ἑτοίμασε ἀκόμη τὰ νέα Σήματα·) *Ἱέρειαν τῆς Πατρίδος* (χαιρετισμοὺς εἰς τὴν *Ρέμβην* καὶ καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὰς δύο·) *Γλυψοκουτάλαν* (μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀνέγνωσα τὰ τῆς καλόδου σου εἰς Ἀλεξάνδρειαν·) *Γιάνναν Ἀγιάνναν* (ἔστειλα·) *Ἤχὼ τῆς Καρδίας* (περαστικά· ἐλπίζω νὰ λάβω γρήγορα ἐκτενῆ ἐπιστολήν σου· καὶ ὁ κ. Φ. ἐπίσης περιμένει νὰ τοῦ γράψῃς κατὰ τὴν ὑπόσχεσίν σου·) *Νεαρὰν Ἑλληνίδα* (σὲ παρακαλῶ νὰ μὴ ξεκουφαίνῃς τὴν *Ἀθ. Ἑλλάδα* μὲ τὶς φωνές σου... ἔ, ἤτο καλὸ τὸ γλύκισμα;) *Γλυκεῖαν Ἐλπίδα* (πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὴν ἀγαπητήν μας Ἀγλαΐαν· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ πολὺ δι' ὅσα γράφεις·) *Αἰγυπτιακὸν Φοίνικα* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ·) *Ὑπερήφανον Λέοντα* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ·) *Ἐλεύθερον Ἕλληνα* (ἔχει καλῶς·) *Δρυάδα* (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα·) *Φάρον Μυτιλήνης* (ἐλήφθησαν ἐγκαίρως καὶ τὸ ψευδώνυμον ἐσημειώθη·) *Μυροβόλον Χαραυγὴν* (ἡ περὶ ἧς ἐρωτᾷς δὲν ἔχει ψευδώνυμον·) *Θ. Σ. Μαυρ.* (ἔλαβα· εὐχαριστῶ·) *Μικρασιάτην, Ἀγκαθάκι* κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσους ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν *11 Ἰουνίου*, θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τερπνά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Ὀλίγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάρτου πρώτης ποιότητος φρ. 7.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1.50.

Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόν.) φ.3,50.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Παιδικοὶ διάλογοι *(Κουρτίδου)* Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὁμοῦ, φρ. 2,50.

Πρόσω ὁ Νικίου (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὑπὲρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Ὁ Φώτης. Ἔμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

ΟΙ ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώνουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖον μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταινίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ὁ χάρτης τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι πολεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 24 Ἰουνίου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 4 Ἰουλίου· ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 18 Ἰουλίου.

267. Λεξίγριφος.

Μικρὸ-μικρὸ τετράποδο
Μὲς στὴ φωτιὰ τὸ βάζω
Κ' ἕνα μνημεῖο παμμέγιστο
Μ' αὐτὸ κατασκευάζω.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄρεως

268. Μεταγραμματισμός.

Στρογγυλὴ πετρίτσα
Στὴν ἀκρούλα σπάζω
Κι' ἄλλο κομματάκι
Στὴ στιγμὴ τῆς βάζω.
Τότε ἐκείνη μεγαλόνει
Μὲς τὴ θάλασσα πανώρηα,
Καὶ σὰν χάχας σαστισμένος
Βλέπω γύρω της βαπόρια.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Πυργιώτικο Φιλότιμο

269. Ἀναγραμματισμός.

Εὐχῆς κοινὸν ἐπίθετον ἂν ἀναγραμματίσῃς
Τῆς Ρουμανίας εὔκολα πόλι θὰ σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως

270. Δημῶδες Αἴνιγμα.

Τὸ φεῖδι τρώει τὴ θάλασσα
Κ' ἡ θάλασσα τὸ φεῖδι,
Καὶ μέσ' 'στὸ στόμα τοῦ φειδιοῦ
Ἀστέρι λαμπυρίζει.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Αἰγυπτίας Βασιλόπαιδος

271. Συλλαβικὸν Τρίγωνον.

1.—Πέρσης στρατηγός.
2.—Πόλις τῆς Ἑλλάδος.
3.—Ὄνομα κύριον κοινόν.
4.—Ἀντωνυμία.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Εὐσκίου Πλατάνου

272-274. Συμπλήρωσις Φράσεων.

1.—Τό—καὶ —.
2.—Ὁ—μισεῖς—τούτου—.
3.—Φαύλοις—ἀεί—.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀμφιτρίτης

275. Ἀκροστιχὶς μετὰ Φωνηεντολίπου.

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν Φωνηεντόλιπον τοῦ τύπου:

***

τὰ δὲ μεσαῖα γράμματα Πλανήτην:
1, Θηλυκὸν ἀγρίου ζώου. 2, Ἀρχαῖος βασιλεὺς τῆς Ἰθάκης. 3, Ζῶον φορτηγόν. 4, Ἱερὸν ἔνδυμα.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἄστεως τῆς Ἰωνίας

276. Φωνηεντόλιπον.

ρχ - τ - γκν - τ-θρρν

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Γλυψοκουτάλας.

277. Γρῖφος.

Αἰ ἀντὶ σ' ἓν χειρ ἢ ἂν αἰδὼς τόνοι λεῖον θεᾶς θέα φέρει τε τείνω ψίν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῶν Ἀστακῶν

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 19 καὶ 20

180. Νέανδρος (ναί, Ἄνδρος.)—181. Πῶλος-Πῶρος. — 182. Σιαγὼν-Σαΐγών. —183. Λείριον.

184.
Α Λ Α Δ Η
Α Μ Ω Σ
Δ Ω Μ Α
Η Σ Α Ϋ

185.
Θ Α Λ Η Σ
Α Ρ Η Σ
Λ Η Ρ
Η Σ
Σ

186. *Ἐὰν ἦς φιλομαθὴς ἔσει καὶ πολυμαθής.* [Ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἐπιγραφῆς κατὰ συλλαβάς, ἀρχίζει ἐκ τοῦ μέσου καὶ προχωρεῖ λαμβανομένης μιᾶς συλλαβῆς ἐξ ἀριστερῶν καὶ μιᾶς ἐκ δεξιῶν, ἐναλλάξ.]—187. ΚΟΜΑΡΟΝ (ἀΚΟμη, δαΜΑλις, ΄ΟΡΟΝτας.)—188. Κάθε τόπος καὶ ζακόνι, Κάθε μαχαλᾶς καὶ τάξι.—189. *Ἐν τῷ Ἅδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια* (ἐν το Α δι'ουκ-ές τι-μὲ τᾶ νῖ-α.)

190. Μισθὸς (μῦς, θῶς.)—491. Τύφος-τάφος; 193. ΦΩΚΙΩΝ

192.
Α Λ Α Κ Ω Ν Ι Α
Α Λ Α Ο Ρ
Κ Α Λ Α Μ Ο Σ
Ω Α Ι Ι
Ν Ο Μ Ι Μ Ο Ν
Ι Ο Ο Ο
Α Ρ Σ Ι Ν Ο Η

(ξίΦος, ΧαιρΩνεια, ΚέρΚυρα, ΚιλΙκία, ΑΐσΩπος, ΡῆΝος.) —194. Ὅπου 'νε καλοροΐζικος, γεννᾶ κι' ὁ πετεινός του. —195. *Οὐ σὺ μὲ λοιδωρεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος* (οὖς - ἡ - μέλι - Δωρὶς - ἄλλο - τὸ - πῶς.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις μὲ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον· μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαῖα τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 15 πληρώνονται ὡς τοιαῦται ἤσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὲ κεφαλαῖα ἢ παχέα ἢ ἁπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἓξ λέξεις ἁπλαῖ.—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελίαι δὲν δημοσιεύονται].

Ὁ *Ἰατρὸς τῶν Σοφῶν,* ἀναχωρῶν ἐκ Καΐρου, ἀποχαιρετίζει τοὺς ἀγαπητούς του φίλους, ἰδιαιτέρως δὲ τὸ *Ζιζάνιον Καΐρου* καὶ *Ξενιτευμένο Ἑλληνόπουλο.* *(Η, 307)*

Βασιλόπαι, *Ἀνθοστόλιστος,* καλορροΐζικο τὸ ἐξαδελφάκι. Ἀποκαλύπτετε. Ἐγγράφω τρεῖς ἀπόρους.—*Δάκρυ Χριστοῦ.* *(Η, 308)*

Ὁ *Ἑρνάνης* ἀναχωρῶν διὰ Πύργον ἀποχαιρετᾷ τοὺς ἐν Ἀθήναις φίλους του, ἰδιαιτέρως *Ὕμνον Ἐλευθερίας.* Διεύθυνσις: Βιβλιοπωλεῖον Τερζοπούλου, Πύργον. *(Η, 309)*

Ὁ *Σεροφιλόσοφος* ἐπιθυμεῖ ν' ἀνταλλάξῃ Μ. Μυστικὰ μὲ ὅλους τοὺς Χίους συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας ἀνεξαιρέτως, τοὺς βουλομένους ν' ἀποστείλωσιν ὁμοῦ μετὰ τῶν Μυστικῶν καὶ τ' ἀληθῆ ὀνόματά των.

ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ 1908

Ἀρχηγὸς τῆς «Πανελληνίου Αἰγυπτιακῆς Ἑνώσεως» ἐν Καΐρῳ. Ταμίας «Μέμφιδος».

Φίλοι Συνδρομηταί! Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Δημοψηφίσματος, σπεύδω νὰ σᾶς παρακαλέσω ἵνα σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποστηρίξητε καὶ τὸ πλῆρες ἐθνικῶν ἰδεῶν ψευδώνυμόν μου. Εὐελπις ὅτι θὰ τύχω ὑποστηρίξεως. Εὐχαριστῶ θερμῶς.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ

Τὰ χρήματα, οἱ θησαυροί, τοῦ κόσμου τὰ καλά, μπροστὰ σὲ ***μάννας μιὰν εὐχὴ*** εἶνε μηδαμινά. Ψηφίσατε! Ἀσπρίσατε! Ἑλληνόπουλα εὐγενῆ, ὡς πρώτην ἀναδείξατε τῆς ***ΜΑΝΝΑΣ ΤΗΝ ΕΥΧΗ.***— *Ἀλεξανδρινὴ Καρμανιόλα.* *(Η, 313)*

Τυπογραφεῖον Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9.—Στοὰ Πάππου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ:		Ἐξωτερικοῦ:	
Ἐτησία. . . .	δρ. 8,—	Ἐτησία φρ. χρ.	10,—
Ἑξάμηνος. .	» 4,50	Ἑξάμηνος »	» 5,50
Τρίμηνος. . .	» 2,50	Τρίμηνος »	» 3,—

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩι 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος *Ἐν Ἀθήναις 21 Ἰουνίου 1908.* *Ἔτος 30ὸν.—Ἀριθ. 30*

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Πῶς; θὰ ἔπαυεν ὁριστικῶς πᾶσα καταδίωξις ἐναντίον τοῦ Δημητρίου Νικολέφ; Ἀλλὰ διατί; Πόθεν ἀπεδεικνύετο ἡ ἀθωότης του; Ἡ ἀφιξις ἁπλῶς τοῦ Βλαδιμήρου Γιαννὼφ ἐξεμηδένιζεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἐνοχοποιητικὰ καὶ κατέρριπτεν ὅλα τὰ συμπεράσματα τῆς ἀνακρίσεως;...

Ὁ κ. Φρὰγκ Γιοχάουζεν συνώψιζεν ὡς ἑξῆς τὴν γνώμην πολυαρίθμων ἀνθρώπων, ἐξ ἐκείνων προπάντων οἱ ὁποῖοι δὲν ἐνόουν νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν λείαν των:

— Γνωρίζομεν τώρα τὰ αἴτια τοῦ ταξειδίου τοῦ Νικολέφ... Ἐπήγαινεν εἰς τὸ Περνάου νὰ συναντήσῃ τὸν Βλαδίμηρον Γιαννώφ· ἔστω!... Ἀπὸ τὸ καπηλεῖον ἀνεχώρησε τόσον πρωΐ, στὰς τέσσαρας, διὰ νὰ φθάσῃ γρηγορώτερα εἰς τὸ Περνάου· καὶ αὐτὸ ἔστω!... Ἀλλὰ διῆλθε τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 εἰς τὸν *Σπασμένον Σταυρόν,* ναὶ ἢ ὄχι;... Εἰς τὸ ἴδιον καπηλεῖον, ὁ Πὸς ἐδολοφονήθη κ' ἐλησταύθη τὴν νύκτα ἐκείνην, ναὶ ἢ ὄχι;... Ἀπεδείχθη ὅτι δολοφόνος δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶνε ἄλλος παρὰ ὁ ταξειδιώτης εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ὁποίου εὑρέθη τὸ ὄργανον ποῦ τοῦ ἐχρησίμευσε διὰ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ θύματος, ναὶ ἢ ὄχι;... Καὶ ὁ ταξειδιώτης αὐτὸς ἦτο ὁ Δημήτριος Νικολέφ, ναὶ ἢ ὄχι;

Εἰς ἐρωτήσεις οὕτω τιθεμένας, μία μόνη ἀπάντησις ἦτο δυνατή, τὸ ναί. Ἀλλ' ἐὰν εἰς τὰ «ναὶ ἢ ὄχι» τοῦ τραπεζίτου ἀντέτασσε κανεὶς αὐτά: Τὸ ἔγκλημα εἰμπορεῖ νὰ διεπράχθη καὶ ὑπὸ ἄλλου κακούργου, εἰσελθόντος ἔξωθεν, ναὶ ἢ ὄχι;... Ὁ δολοφόνος τοῦ Πὸς εἰμπορεῖ νὰ εἶνε καὶ ὁ κάπηλος Κρόφφ, ναὶ ἢ ὄχι;... Εἶχεν αὐτός, περισσότερον ἀπὸ τὸν Νικολέφ, ὅλην τὴν εὐκολίαν νὰ τὸν φονεύσῃ, εἴτε πρίν, εἴτε μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ καθηγητοῦ, ναὶ ἢ ὄχι; Κ' ἐγνώριζεν ὁ Κρόφφ ὅτι τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ τραπεζιτικοῦ ὑπαλλήλου περιεῖχε μέγα χρηματικὸν ποσόν, ναὶ ἢ ὄχι;

Εἰς ταῦτα ἡ ἀνάκρισις ἀπεκρίνετο ὅτι ἡ γενομένη ἔρευνα οὐδὲν ὑποπτον ἔφερεν εἰς φῶς ἐναντίον τοῦ καπήλου, —ἀπόκρισις ἡ ὁποία δὲν ἦτο ἀπολύτως πειστική. Ἐξ ἄλλου ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀπέρριπτεν ἐντελῶς τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι δράστης τοῦ ἐγκλήματος ἠμποροῦσε νὰ ἦτο καὶ κανεὶς ἐκ τῶν κακοποιῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνεφαίνοντο ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς τὰ μέρη τῆς ἄνω Λιβονίας.

Καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τοῦ συνταγματάρχου Ραγκενώφ, ὁ ὁποῖος, τὴν ἑπαύριον, συνωμίλησε περὶ τῆς ὑποθέσεως μετὰ τοῦ ταγματάρχου Βέρντερ, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ — ἐννοεῖται, — νὰ τὸν μεταπείσῃ.

— Βλέπετε, ταγματάρχα, τῷ εἶπε, ὅτι πρέπει νὰ φανταστῶμεν ὅτι ὁ Νικολὲφ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ δωματίου του διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Πὸς ἐπίσης ἀπὸ τὸ παράθυρον. Αὐτὸ μοῦ φαίνεται πολὺ ἀπίθανον.

— Καὶ τὰ ἴχνη;... παρετήρησεν ὁ ταγματάρχης.

— Τὰ ἴχνη;... Ἀλλὰ πρῶτα-πρῶτα ἔπρεπε νὰ ξεύρωμεν ἂν τὰ ἴχνη αὐτὰ εἶνε νωπά, — πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν ἐβεβαιώθη ἀπολύτως. Τὸ καπηλεῖον τοῦ *Σπασμένου Σταυροῦ* εὑρίσκεται μεμονωμένον ἐπὶ τοῦ ἐξοχικοῦ δρόμου... Μήπως κανένας ἀπέξω ἐδοκίμασε νὰ παραβιάσῃ τὸ παράθυρον, ἐκείνην τὴν νύκτα ἢ ἄλλην; διατί ὄχι;

— Ἐφιστῶ τὴν προσοχήν σας καὶ ἐπὶ τούτου, συνταγματάρχα μου: Ὁ δολοφόνος πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἐγνώριζε ὅτι ὑπῆρχε πολὺ χρῆμα νὰ κλέψῃ, καὶ ὁ Νικολὲφ αὐτὸ δὲν τὸ ἠγνόει...

«Ὁ Ἰωάννης καὶ ἡ Ἴλκα μετέβαινον εἰς τὸν φρούριον...»